

2/2013

ČTVRTLETNÍK OBCE LUŽICE

Vesnice Jihomoravského kraje roku 2009

Pořchoď

Foto:
Denisa Šimíková,
Pavlaína Martinů

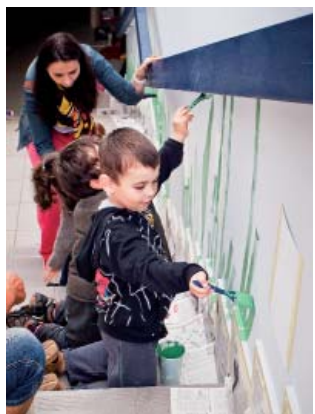

Foto na titulní stránce: Pavlaína Martinů

Z OBSAHU

Aktuálně z radnice	3
Lužice 2011 ve statistickém přehledu	
Informace z jednání Rady obce	
Zprávy z radnice	
Vyznamenání Zdeňka Johana	
Projekt Pořchoď	
Osobnost	9
Jano Köhler	
My všichni školou povinni	11
Z naší školky	
Střípky z Prima školy	
Deváťáci se loučí	
Škola v přírodě	
Nejúspěšnější žáci	
Informace ze ZUŠ	
Kultura	20
Zpěváček Slovácka	
Veselo hodečky	
Pozvánky	
Ohlédnutí za Tvrd. slavnostmi	
Spolky	28
Rozpaky a radost	
Co nového u skautů	
Deset let muzejního spolku	
Rozhovor	34
Když je koníčkem verbuňk	
Historie	37
Lužická chasa v letech 1952-53	
Cestování	39
Mužácký výlet opět na vodě	
Naše cesta do Isdes	
Sport	41
Zpráva o činnosti stolního tenisu	
Sportovní den dětí	
Potřetí na Mistovství ČR ve fitness	
Společenská kronika	45
Okénko Joži Trefy	45
Napsali nám	46
Podchod u vlakového nádraží	
Vychází Amerikán z Lužic	
Reklama	48

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané,

v předchozím zpravodaji jsem uváděl několik záměrů v souvislosti s obnovou zeleně obce Lužice. V průběhu druhého čtvrtletí byly realizovány následující akce. Těžba dřeva a následná výsadba nového lesního porostu včetně vybudování oplocenky v lokalitách Ploštiny a v prostoru mezi ul. Bojanovická a rybníkem Písečným. Proběhla výsadba nových stromů v ul. Velkomoravská, U Stadionu, Zahrádkářská, Ploštiny a v parku U Vrchnice. Zahájeny byly přípravné práce pro výsadbu lip vedle hřbitova ze strany od trafostanice. Průběžně probíhá podsazování uschlých stromů, tvarování korun, sečení trávy a údržba keřů a květin. Za účelem rozšíření veřejné zeleně byla instalována oplocenka pro výsadbu stromů v prostoru u vodní nádrže Cihelna po levé straně silnice k tunelu pod tratí Českých drah. Proběhla likvidace černých skládek v lokalitě budoucího lesoparku mezi ul. Dobrovolského a silnicí Hodonín – Břeclav. Akci organizovali myslivci a účastnili se včelaři, junáci, brontosauři, klub Česko-francouzského přátelství. Dohromady nasbírali dvě vrchovaté vlečky odpadků, které do přírody jiní „lidé“ vyvezli.

Souběžně s obnovou přírody probíhají i stavební práce. Dokončena byla rekonstrukce domu vedle radnice, ve kterém mají zázemí junáci a brontosauři. Za přispění MND a. s. částkou 450.000 Kč byla vyměněna okna, opraveny krovy, položena

Kácení stromů na ul. Ploštiny

Foto: J. Králová

nová krytina a nahozena nová fasáda. V ulici U Stadionu byla vybudována parkovací místa, opravena kanalizace a vozovka. V areálu TJ Baník proběhla rekonstrukce oplocení a na tenisových kurtech byla postavena nová opěrná zeď. Občané v ulici U Staré šachty se konečně dočkali asfaltového povrchu místní komunikace. V červenci bude zahájena výstavba smíšené cyklostezky v ul. Velkomoravská – V. etapa. Jedná se o poslední úsek od ul. Ke Koupališti po ul. Ploštiny. Vysoutěžená cena činí 2 887 659 Kč, bez DPH. Dotace z Fondu dopravní infrastruktury činí 65%. Akceptovány byly také žádosti o dotaci na výstavbu sběrného dvora, svozu biologického odpadu, obnovy zeleně v lokalitě Vinohrádky. V rámci Regionu Podluží budou v červenci zahájeny práce na akci „Stromořadí pro Region Podluží“, což pro naši obec představuje obnovu lipové aleje Lužice – Dolní Bojanovice a výsadbu ořechů mezi Lužicemi a Josefovem. Celkové náklady na tyto dvě aleje činí 1 042 619 Kč, z toho spolufinancování obce Lužice činí 111 746 Kč.

Vedle četných pracovních aktivit jsou před námi také dovolená a prázdniny. Přeji všem výrazně lepší počasí k načerpání nových sil a optimismu.

Ing. Jaroslav Kreml
starosta obce

Nová parkovací místa na ul. U Stadionu

Foto: J. Králová

Likvidace černých skládek

Foto: Štěpán Prygl

Aktuálně z radnice

Lužice roku 2011 ve statistickém přehledu (základní údaje ze sčítání lidu, domu a bytů k 26.3.2011)

Sčítání přineslo obci nejvíce údajů ze všech statistických zjišťování. Výsledky sčítání jsou unikátním zdrojem informací a mohou pomoci hlavně obecnímu zastupitelstvu posoudit různé aspekty života obce a přijmout příslušná opatření.

Na stránkách dnešního zpravodaje přinášíme údaje o počtu obyvatel, jeho věkové, vzdělanostní a národnostní struktuře a údaje o náboženském vyznání obyvatel Lužic. Údaje z dalších oblastí života obce, které přineslo sčítání, budou uveřejněny v příštím čísle.

Obyvatelstvo podle pohlaví a rodinného stavu				
		celkem	muži	ženy
Obyvatelstvo celkem		2781	1385	1396
	svobodní, svobodné	1044	589	455
z toho rodinný stav	ženati, vdané	1288	644	644
	rozvedení, rozvedené	217	106	111
	vdovci, vdovy	230	45	185

Od posledního sčítání v roce 2001 stoupl počet obyvatel Lužic o 39 osob. Nárůst obyvatel pokračoval i v roce 2011. Jak ukazují údaje OÚ, měla obec k 1.1.2012 již 2849 obyvatel. Nárůst obyvatel je pozitivním jevem. Nesouvisí však s populačním vývojem, ale se zvýšeným počtem přistěhovalých.

Obyvatelstvo podle nejvyššího ukončeného vzdělání				
		celkem	muži	ženy
Obyvatelstvo ve věku 15 a víc let		2420	1201	1219
	bez vzdělání	8	3	5
z toho podle stupně vzdělání	základní včetně neukončeného	496	172	324
	střední včetně vyučení (bez maturity)	836	518	318
	úplně střední (s maturitou)	631	269	362
	nástavbové studium	65	21	44
	vyšší odborné vzdělání	12	6	6
	vysokoškolské	279	156	123

Tyto statistické údaje se ve sčítání objevují poprvé. Z údajů je zřejmé, že největší skupinu tvoří občané s nižším stupněm vzdělání (1332). Jak uvádí statistika okresu Hodonín – situace je podobná v celém okrese.

Obyvatelstvo podle věku				
		celkem	muži	ženy
Obyvatelstvo celkem		2781	1385	1396
	0 - 14	361	184	177
	15 - 19	170	89	81
	20 - 29	342	180	162
	30 - 39	422	219	203
	40 - 49	383	198	185
	50 - 59	440	226	214
	60 - 64	195	98	97
	65 - 69	147	71	76
	70 - 79	211	85	126
	80 a více let	97	29	68

Sčítání obyvatelstva podle věku potvrzuje již déle trvající stav stárnutí populace v obci. Podíl obyvatel ve věku 60 let a více (650) ve značné míře převyšuje podíl dětí ve věku do 15 let (361). Důchodci v Lužicích jsou největší homogenní skupinou mezi obyvateli. Jejich specifickým a mnohdy vážným problémem by mělo, podle mého názoru, vedení obce věnovat více pozornosti.

Obyvatelstvo podle národnosti				
		celkem	muži	ženy
Obyvatelstvo celkem		2781	1385	1396
	česká	1300	617	683
	moravská	597	317	280
	slovenská	48	24	24
	polská	3	1	2
	ukrajinská	1	1	0
	neuvezeno	679	343	336

Při pohledu na uvedený statistický přehled je zřejmé, že obyvatelé Lužic jsou převážně české národnosti. Není to nic překvapivého. Lužice byly i v minulosti vždy českou obcí. Při sčítání v roce 2011 se v údajích již neobjevuje národnost vietnamská.

Obyvatelstvo podle náboženské víry				
		celkem	muži	ženy
Obyvatelstvo celkem		2781	1385	1396
	Věřící - nehlásící se k žádné církvi	267	140	127
	Věřící hlásící se k některé církvi	503	215	288
	Církev římskokatolická	426	175	251
	Círev československá husitská	7	3	4
	Česobratrská církev evangelická	11	5	6
	Bez náboženské víry	801	426	376
	Neuvezeno	1210	604	606

Zpracovala M. Rožková

INFORMACE Z JEDNÁNÍ RADY OBCE

- Na základě stížnosti občanů na nedodržování povolené ryhlosti na místních komunikacích schválila RO instalaci dvou zpomalovacích retardérů na ulici U Vrchnice.
- RO neschválila návrh na uzavření smlouvy o spolupráci s Pečovatelskou službou Homeidiss, o.p.s., Hodonín.
- RO projednala a schválila žádost ZŠ a MŠ Jaroslava Dobrovolského, Lužice k přijetí daru ve výši 7341,94 Kč od místní skupiny Českého červeného kříže pro zdravotnický kroužek.
- RO projednala doplnění chybějícího značení názvů ulic. Schválila zakoupení 135 ks tabulí s názvy ulic v celkové hodnotě 40 000 Kč a jejich následnou instalaci.
- RO projednala stávající stav herních prvků a mobiliáře dětských hřišť a navrhla zařadit do rozpočtu obce částku 100 000 Kč na jejich inovaci.
- RO projednala a schválila smlouvu o dílo s firmou SWIETELSKY ve výši 250 000 Kč včetně DPH pro realizaci akce „Lužice – opěrná stěna tenisové kurty“ v Lužicích.
- RO projednala a schválila Nařízení obce Lužice č. 1/2013, kterým se vydává „Tržní řád“.
- RO projednala a schválila složení krizového štábu obce Lužice.
- Rada obce Lužice pověřila tajemníka obce vypracováním dodatku ke smlouvám o předkupním právu obce s organizacemi Lidová jednota, T. J. Sokol, Svaz zahrádkářů a vinařů, které by lépe ošetřily finanční prostředky poskytované obcí těmto organizacím na rekonstrukce budov.
- RO projednala a schválila žádost o poskytnutí finanční dotace z rozpočtu Obce Lužice v roce 2013 Lidové jednotě pro Lužice a okolí v Lužicích ve výši 80 000 Kč. Prostředky

budou použity na vybudování toalet, které budou přístupné ze zahrady Lidového domu.

- RO schválila poskytnout z rozpočtu obce finanční příspěvek vybrané obci zasažené povodněmi ve výši 10 000 Kč. Dále schválila návrh Rady starostů Regionu Podluží zaslat za RP finanční příspěvek vybrané obci zasažené povodněmi. Každá obec přispěje částkou 5000 Kč. Finanční prostředky budou zaslány přímo na účty vybraných obcí.

PODĚKOVÁNÍ

- Rada Obce děkuje Lužickým mužákům a dětské CM pod vedením Ivany Šimčíkové za vzornou reprezentaci naší obce na oslavách 1150. výročí příchodu Cyrila a Metoděje na Moravu v Mikulčicích a na dalších folklorních přehlídkách a slavnostech v ČR.
- Rada Obce děkuje TJ Baník Lužice za výbornou organizaci a průběh oslav Dne dětí. Velmi si vážíme práce Fan klubu maminek, trenérů, sportovního úsilí dorostenců a spolupráce rodičů.
- Rada Obce při příležitosti 10. výročí založení Muzejního spolku v Lužicích děkuje všem jeho členům za obětavou péči o kulturní dědictví naší obce.

UPOZORNĚNÍ

Dne 31.5.2013 byla zahájena rekonstrukce plynu v ulici Naftařů. Rekonstrukce bude trvat přibližně 2 – 3 měsíce.

ZPRÁVY Z RADNICE

Rada obce na svém zasedání konaném 15. dubna 2013 schválila Nařízení obce Lužice č.1/2013, kterým se vydává „Tržní řád“, s účinností od 1. 5. 2013.

Pro občany to znamená, že na území obce se zakazuje mimo provozovnu:

- pochůzkový prodej, kdy je potenciální uživatel zboží nebo služeb bez předchozí objednávky vyhledáván prodejcem z okruhu osob na veřejně přístupných místech formou pochůzky (obchůzky),
- podomní prodej zboží a poskytování služeb, kdy je bez předchozí objednávky nabízeno, prodáváno zboží a jsou poskytovány služby osobami i uživateli v objektech určených k bydlení.
- pochůzkový a podomní prodej se zakazuje s ohledem na převažující veřejný zájem spočívající v zajištění bezpečnosti v obci, ochraně bezpečnosti seniorů/obyvatel obce.

Celý tržní řád naleznete na našich webových stránkách <http://www.luziceuhodonina.cz/obecni-urad/vyhlasiky/>

ZPRÁVY • KRÁTKÉ ZPRÁVY • KRÁTKÉ ZPRÁVY • KRÁTKÉ ZPRÁVY • KRÁTKÉ

- Na www.luziceuhodonina.cz v menu FOTO – VIDEO naleznete také:
 - Fotografie z akce „PoDchoď“
 - Videa se čtvrtletníky obce Lužice
 - Fotografie z MDD
- Vývoz odpadu ve III. čtvrtletí 2013:
3.7. + pytle, 17.7. 31.7. + pytle, 14.8., 28.8. + pytle, 11.9.
- Zmeškali jste hlášení místního rozhlasu?**
Texty všech hlášení, oznámení a pozvánek najdete také na webových stránkách obce.
V menu Hlášení místního rozhlasu (nabídka vlevo) jsou uvedena všechna oznámení z hlášení místního rozhlasu, která se netýkají kulturních a společenských akcí v obci a v okolí a nekomerčních oznámení pro občany.
Informace o kulturních a společenských akcích v obci i okolí jsou pak uveřejněny v menu Aktuality a Okolí.
- Potřebujete informace o jakýchkoliv změnách v nastavení a provozu kabelové televize?**
Kontaktujte společnost NOEL s.r.o. - tel.: 518 359 635 a 607 866 813,
e-mail: info@noel.cz

VYZNAMENÁNÍ PANA ZDEŇKA JOHANA V ISDES

Dne 3. května 2013 bylo panu Zdeňkovi Johanovi uděleno vyznamenání důstojníka Řádu akademických palm. Insignie mu slavnostně předala paní Marie Reynier, rektorka akademie Orléans-Tours. Slavnostnímu předávání vyznamenání byla přítomna i paní velvyslankyně Marie Chatardová. Ceremoniál proběhl ve slavnostních prostorách radnice města Isdes. Za obec Lužice se slavnostního aktu zúčastnila členka rady obce Mgr. Jana Ličeníková.

Zdeněk Johan se narodil v roce 1935 v Lomnici a svůj profesní život zasvětil studiu mineralogie. Od roku 1969 žije ve Francii. V letech 1989 až 1997 vykonával funkci vědeckého ředitele Vědeckého výzkumného ústavu geologie a dolů (Bureau de Recherche Géologiques et Minières), jehož je dnes honorárním generálním inspektorem.

Zdroj webové stránky velvyslanectví ČR v Paříži

V roce 1990 byl zvolen členem Francouzské akademie věd. Od roku 2000 je pan Zdeněk Johan též externím profesorem ústavu geochemie, mineralogie a nerostných zdrojů při Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy v Praze.

V roce 2005 podepsal pan Zdeněk Johan jako starosta francouzské obce Isdes

se starostou obce Lužice smlouvu o partnerství obcí Lužice a Isdes. V roce 2009 se společně s manželkou Věrou Johanovou stali čestnými občany naší obce. Vzájemné setkávání občanů obou obcí je důkazem toho, že partnerství funguje. Panu Johanovi k udělení vyznamenání důstojníka Řádu akademických palm blahopřejeme.

Rada obce Lužice

Projekt PoDchoď - ať barvy a kroky duní podchodem

Podchod pod lužickým nádražím byl dlouhou dobu místem, kterým nebylo příjemné projít. Temný prostor se stal obětí vandalů a jeho vzhled byl

dlouhodobě kritizován občany obcí Lužice i Mikulčice, kteří jej využívají nejen k cestování, ale protože došlo při výstavbě železničního koridoru k likvi-

daci přejezdu mezi Lužicemi a Mikulčicemi, také ke zkrácení cesty z obce do obce. Nebylo by dobrou vizitkou, kdyby poutníky jedoucí na

Informační panel vytvořil Bronislav Fogt

Cyriometodějské oslavy do Mikulčic přivítal u cíle jejich cesty na nádraží tak nedůstojný prostor.

Správa železniční dopravní cesty, která má podchod ve své správě, zde proto provedla opravy a souhlasila s nabídkou obce Lužice využít tento prostor k výtvarnému tvoření dětí a mládeže. Tuto akci podpořila částkou 10 000 Kč.

Vzhledem k tomu, že se jedná o velký prostor a na realizaci jsme měli jen jeden víkend, hledali jsme způsob, jak zapojit co nejvíce dobrovolníků.

Mladá výtvarnice Zuzana Procházková (Zimková) z Lužic přišla se zajímavým nápadem. Oslovila své přátele, známé, žáky základních škol v Lužicích i Mikulčicích i další občany obou obcí, aby se do vymalování podchodu pod lužickým nádražím společně zapojili. Svůj projekt nazvala „PoDchoď“ (Pojď malovat, také tudy chodíš).

O svém nápadu říká: „Skrze podchod máme blíž ke kamarádům a známým. I když je to tmavé a někdy strašidelné místo, procházíme podchodem často a spousta lidí má nutkání zde něco sdělit, zanechat, hluboce se zamyslet ☺. Teď máme jedinečnou možnost změnit ho z šedivého místa na pěkný a energický prostor.“

Její nápad se setkal s velkým ohlasem. Podchodem zněla hudba, smích, přicházeli rodiče s malými dětmi, mládež i starší lidé. Někteří malovali trávu, květiny, jiní zde zanechali alespoň otisky rukou, odvážnější a šikovnější výtvarníci se pustili do náročnějších výjevů, které pak Zuzana s kamarády propojovala ve společný obraz. Pracovalo se dlouho do noci, a kdyby v podchodu po půlnoci nezhasli světla, snad by se malovalo do rána. Během tří dnů, které byly na realizaci projektu určeny, se zde vystřídalo přes

100 dobrovolníků, kteří se do malování větší či menší měrou zapojili. Odměnou pro každého byla možnost seberealizace, koláček lužických seniorek a určitě také dobrý pocit, že přispěli ke zlepšení tohoto prostředí. Všem patří velký dík!

*Mgr. Jana Ambrožová,
místostarostka obce
Lužice*

OSOBNOSTI

JANO KÖHLER (1873-1941), MORAVSKÝ UMĚLEC A SOLUŇSTÍ BRATŘI

*„Vše dýše duchem slovanským, duchem lásky k našim věrozvěstům“
(Karel Dostál-Lutinov)*

Oslavy slovanství, našeho slovanského původu a moravského národopisu, počátky křesťanství šířené na Velké Moravě soluňskými bratry sv. Cyrilem a Metodějem a s tím spojené národnostní uvědomění, nebyly jen záležitostí snah o národní probuzení v druhé polovině 19. století či tohoto roku, kdy si připomínáme 1150 let od příchodu obou bratrů na naše území, ale tato hesla byla charakteristická i pro moravského umělce Jano Köhlera. Od jeho narození uplynulo v únoru letošního roku 140 let.

Právě v souvislosti s velkými oslavami se jméno Jano Köhlera, coby významného tvůrce výzdob sakrálních prostor po celé České republice v první polovině 20. století, začalo objevovat stále častěji.

Brněnský rodák, který se i přes svá pražská studia (Uměleckoprůmyslová škola a Akademie výtvarných umění) usadil na Slovácku, jehož kraj a lid miloval, dal výrazný otisk mnoha okolním vesnicím a městům.

V duchu secese, jejíž ornament obohatil o národopisné prvky Slovácka a Hané, vytvořil obrovskou řadu děl. Patří mezi ně nejen výzdoba sakrálních a světských budov technikami fresky, sgrafita, barevného sgrafita, keramické řezané mozaiky, mozaiky benátské či vitráže, ale také kresby, pastely, oleje, akvarely, ilustrace, ex-libris, návrhy plakátů, etiket, diplomů, ale i nábytku a drobných předmětů denní potřeby a liturgických předmětů a vybavení.

Mezi dlouhou řadu uměleckých děl s motivem soluňských bratrů patří také hlavní oltářní obraz kostela sv. Cyrila a Metoděje v Lužicích, který byl původně doplněn i o dva freskové

obrazy s postavami sv. Martina a sv. Václava a dekorativní výzdobu lodi.

Impulsem k výzdobě kostela byla důkladná oprava celé stavby započatá roku 1932, a to za působení faráře A. Kříkavy, který dal kostel nově zasvětit dvojici soluňských bratrů (již 5. července 1925). Jano Köhler byl nejprve osloven k vytvoření hlavního oltáře s námětem sv. Cyrila a Metoděje. Ten vznikl roku 1932. Dva doprovodné freskové obrazy umístěné po stranách hlavního oltáře vytvořil roku 1934. Obě fresky však byly roku 1982 sňaty a poté

nahrazeny malovanými skleněnými vitrážemi navrženými Antonínem Kloudou.

Obraz sv. Cyrila a Metoděje patří mezi Köhlerovy vrcholné práce tohoto námětu. Olejový obraz soluňských věrozvěstů zachycuje obě postavy v životní velikosti na sytě modrém pozadí. Frontálně zobrazené výrazně protáhlé postavy míří svým upřeným pohledem přímo na diváka. Sv. Cyril, tmavovlasý muž s vousy, je tradičně oděn do tmavé kleriky s modrou štolou, která je zdobena lebkou se zkříženými hnáty. Sv. Metoděj je podán jako bělovlasý a bělovousý starší muž stojící po jeho levici. Je oblečen jako biskup se zlatým pluvíalem a palliem s černými křížky, jež kryje spodní bílý šat. V pravé ruce drží dvouramenný kříž, tradičně umístěn do samotného středu obrazu. Prvkem relikviáře sv. Klimenta s ostatky světce, jenž Köhler poprvé zobrazil v kapli Psychiatrické léčebny v Kroměříži roku 1909, obohatil ikonografii bratří i v tomto případě.

Výzdoba kostela není však jedinou prací umělce, kterou bychom v Lužicích našli. Místní hřbitov zdobí také kříž s obrazy z benátské mozaiky z roku 1937. Na pravém ramenu kříže je zobrazen sv. Jan Nepomucký, na levém pak sv. František Xaverský.

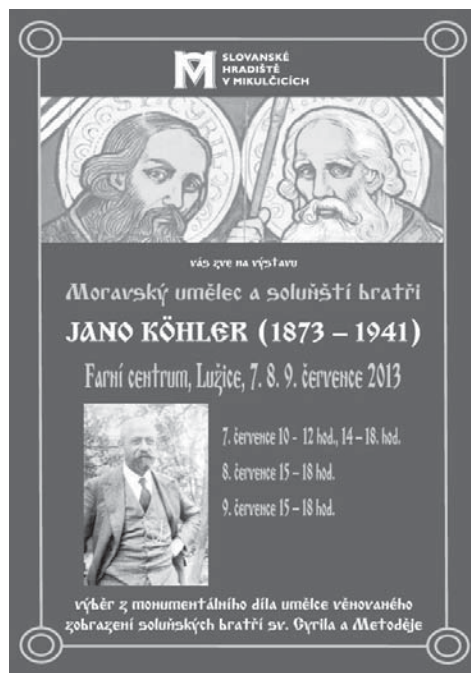
Připomínkou výročí umělce a jeho zájmu o soluňské misionáře je fotografická výstava „Jano Köhler (1873-1941), moravský umělec a soluňští bratři“ připravená v Lužicích ve farním centru 7., 8. a 9. července.

Můžete si na ní prohlédnout reprodukce jeho monumentálních prací s motivy obou světců a dozvědět se něco o tomto opomíjeném tvůrci.

Vůbec první retrospektivní výstava umělce je pak připravována Galerii výtvarného umění v Hodoníně a proběhne mezi 11. zářím a 3. listopadem. Jste srdečně zváni.

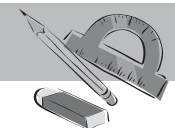
„...ale i to mi dělá náramně dobře, že se moje pojetí sv. Cyrila a Metoděje ujalo tam, kde jsem se naučil vážit si těchto velkých Slovanů. O jedné z kostelních slavností v Karlíně vydali Patrnkův život sv. Cyrila a Metoděje a ten mne upoutal. Od těch časů prohlubuji a studuji tuto otázku a snažím se Otcům našim přiblížit.“ Jano Köhler, 26. dubna 1923 v dopise Karlu Dostálu – Lutinovi.

Silvie Malíková

MY VŠICHNI ŠKOLOU POVINNÍ

Z naší školky

Přestože se počasí tváří jako na podzim, prázdniny se blíží rychlým krokem. Ráda bych vás seznámila s akcemi, které jsme již prožili a které nás teprve čekají. Od dubna jsme začali se staršími dětmi navštěvovat dvakrát týdně kurzy plavání v Hodoníně. Bohužel účast dětí postupně klesala v závislosti na počtu dětí, které dostaly neštovice. Jako každý rok i letos jsme jezdili do Hodonína na divadelní představení a různé kulturní akce v okolí Lužic (obzvlášť hezký byl výchovný koncert ZUŠ Dolní Bojanovice). V dubnu vynášely děti ze základní školy Morenu. My jsme se bohužel tentokrát nezúčastnili, protože toho dne počasí opravdu nepřálo a naše malá dítka by to mohla odnést nepříjemným nachlazením. O to více jsme se snažili překvapit maminky k jejich svátku a připravili jsme si pro ně v každé třídě hezké

pásmo básniček, písni a tanečků. Také jsme vyrobili přáníčka a papírové květiny.

Na MDD jsme poprvé vyrazili do nového dubňanského herního centra, kde si děti užily spoustu zábavy na tobogánu, skluzavce a různých průlezkách. Bylo až neuvěřitelné sledovat, kolik energie v dětech je, když se jim po dvou hodinách dovádění nechtělo areál opustit.

Vzhledem k vysokému počtu rodičů, kteří projevovali zájem o prázdninový provoz, byla svolána mimořádná rodičovská schůzka, které se zúčastnil i p. ředitel Mgr. Hunča. Po uvážení všech kladů a záporů, které by tato skutečnost přinesla, bylo rozhodnuto, že MŠ bude mít provoz první dva týdny v červenci, a to především pro děti, jejichž rodiče jsou zaměstnání a nemají jinou možnost, jak zabezpečit své děti.

Nyní nás čeká výlet do Led-

nice, kde budeme moci zhlédnout stáje koní, povozit se na nich a také se projet kočárem k minaretu. Doufejme, že se počasí umoudří, aby si děti tenhle výlet mohly užít.

Naše předškoláky čeká významný den – pasování na školáky. Jako vždy i letos proběhne formou malé maturity. Na památku dětí dostanou knížku a pamětní list.

Abychom hezky uzavřeli tento školní rok, plánujeme v červnu uskutečnit táborák pro děti i jejich rodiče, prarodiče.

Velké poděkování patří p. Molnárové za zprostředkování sponzorského daru od manželů Vorčákových z Bratislavy. Díky němu byly třídy vybaveny krásnými hračkami a sportovními pomůckami.

Za celou MŠ přeji všem krásné a slunečné léto.

K. Knápková

STŘÍPKY Z PRIMA ŠKOLY

- Do soutěže ve skoku vysokém „**Lužická laťka**“ se zapojili závodníci ze čtyř škol Regionu Podluží: Lužice, Mikulčice, Prušánky a Lanžhot. Devadesát devět

chlapců a děvčat dokázalo, že se laťky nebojí, a každý z nich předvedl co nejlepší výkon. Nejúspěšnější byli domácí závodníci, kteří získali nejvíce medailí.

- Pěvecká soutěž **Zpěváček Podluží** se uskutečnila nejdříve na úrovni školního kola, kterého se zúčastnilo dvanáct žáků. V okresním kole reprezentovalo naši

školu a obec devět zpěváků.

- Na dopravu žáků do Hodonína za účelem zhlédnutí **Myslivecké výstavy** přispělo Myslivecké sdružení. Děkujeme!
- **Noc s Andersenem** proběhla v duchu dramatizace pohádek. Každá třída si nejdříve pohádku nacvičila a pak zahrála v sokolovně pro ostatní účastníky. Následovala stezka odvahy, po které většina dětí odešla domů. Nocovali ve škole jen čtvrtáci a šestáci.
- Naši prvňáci se zapojili do Dm preventivního programu **Veselé zoubky**, jehož tématem je správná péče o zuby a prevence zubního kazu.
- Nadační fond Albert poskytuje vzdělávací program **Zdravá pětka**. Žáci prvního stupně se zapojili do programu Škola Zdravé pětky, který seznamuje žáky se základními zásadami zdravého stravování. Připravit studené party pohoštění si mohli žáci druhého stupně.
- Závod na **kolečkových bruslích** proběhl ve dvou úrovních. Školní kolo bylo založeno na závodě jednotlivců. Štafetový závod pak pro přihlášená družstva škol Regionu Podluží.
- Žáci druhé a třetí třídy absolvovali **plavecký výcvik**.
- Robert Změlík a Roman

Veselé zoubky

Závod na kolečkových bruslích

Plavecký výcvik

Foto Jana Líčeníková

Šebrle, olympijští vítězové v desetiboji, královské atletické disciplíně, se rozhodli připravit pro žáky základních škol atraktivní pohybový program s názvem **Odznak Všestrannosti Olympijských Vítězů - OVOV**. Kladou si za cíl přispět ke zvýšení osobní aktivity co největšího počtu dívek a chlapců a dát současné generaci školáků příležitosti zkusit sportovní začátky podobnou formou, jaká se osvědčila jim. I my jsme se rozhodli do tohoto programu zapojit. V hodinách tělesné výchovy jsme stanovené disciplíny trénovali. Podle propozic se okresního kola zúčastnilo šestnáct chlapců a děvčat. Osm z nich (Lucie Balášová, Natálie Dvořáková, Michaela Janečková, Emilie Fogtová, Eva Černá, Lucie Dulovcová, Richard Svoboda, Matěj Dvořák) postoupilo do krajského kola.

- Členové zdravotnického kroužku sestavili tři hlídky a zúčastnili se oblastního kola **soutěže hlídek mladých zdravotníků**. Byli velmi úspěšní a do krajského kola postoupily dvě hlídky ve složení: Adéla Hornáček, Jan Karas, Dominika Fojtů, Natálie Štorková, Lukáš Kordula a Jaromír Herůdek, Michaela Janečková, Lucie

Dulovcová, Emilie Fogtová, Andrea Úlehlová.

- Ve čtvrtek 23. května navštívili žáci 6. třídy **včelařské arboretum**, ve kterém si doplnili informace k učivu přírodopisu o včele medonosné. Při plnění aktivit na stanovištích, které si pro ně připravili lužičtí včelaři, se žáci podívali do včelínku a prakticky si některé činnosti vyzkoušeli. Poznávali také rostliny a stromy v okolí arboreta, ochutnali plástve medu, ze kterých načerpali energii, kterou pak využili při měření sil v páce, nakreslili si obrázky, které kvůli odolnosti potáhli voskem a odvážnější mohli ochutnat včelí larvičky zalité v čokoládě. Všem se pobyt v arboretu velmi líbil, děkujeme. (Mgr. Lenka Ryšánková)

- **Z atletických přeborů** v Lanžhotě si nejvíce medailí přivezl Martin Černý z 8. tř. (tři stříbrné), jednu zlatou a jednu stříbrnou Veronika Pekařová (3. tř.), po dvou stříbrných Lucie Balášová z 8. tř. a Richard Svoboda ze 4. tř., dvě bronzové Radek Zálesák (7. tř.) a Martin Hornáček (9. tř.). Zlatou medaili získal Petr Malík (5. tř.), Tomáš Ingr (6. tř.), Jan Černá (6. tř.), stříbrnou Emilie Fogtová (4. tř.), Pavel Kapusta (4. tř.), Matěj Dvořák (5. tř.), Jaroslav Knápek

(6. tř.) a bronzovou medaili vybojovali Terezie Adeyinka (3. tř.), Jakub Slatinský (3. tř.), Michaela Janečková (4. tř.), Lukáš Holešínský (5. tř.), Martin Kožík (6. tř.) a Michal Vrbovský (8. tř.). Blahopřejeme!

- **Muzikál z Prima školy** se odehrál v pátek 31. května v sokolovně. Každá třída si pod vedením třídního učitele připravila pohádku nebo tanec a ukázali tak všem návštěvníkům, jak jsou šikovní a co všechno dovedou. Celým programem provázeli tři moderátoři Matěj Mikovič, Ondra Todt a Tereza Adeyinka. Pod vedením p. uč. Marcely Komendové se svého úkolu ujali velmi zodpovědně a přispěli tak ke zdárnému průběhu této akce.

- Více informací o životě v naší Prima škole naleznete na www.zsluzice.cz.

- Přejeme všem krásné, slunečné léto a našim žákům příjemné a pohodové letní prázdniny.

Mgr. Jana Líčeníková

DEVÁČCI SE LOUČÍ

Co mi škola dala a co vzala

Pamatuji si ten den, kdy jsem poprvé přišla do naší školy. Deváťáci mě i ostatní spolužáky zavedli do třídy, kde nás paní učitelka Vojtková přivítala, a ten den začala velká kapitola mého života, na kterou jen tak nezapomenu. V první třídě jsem uměla jen pár slov přečíst, spočítat prsty na jedné ruce a podepsat se. To bylo asi tak všechno. A teď? Když už jsem u konce devítky, píšu tady slohovou práci skoro na celou A4, počítám nevypočitatelné příklady a rovnice, přečtu si knížku, která má přes 500 stránek, a to není ani polovina toho, co mě škola naučila.

Škola mi toho dala hodně, co budu v životě potřebovat, a jsem jí za to vděčná, protože jestli chci něco v životě dokázat, musím si vystudovat dobrou školu, která mně dá mnohem více zabrat než základní škola. Už teď se těším na nové spolužáky, učitele a mnoho dalších kamarádů, s kterými bude tolik legrace a zážitků jako s těmi ze základky.

Na druhém stupni nás učila paní učitelka Hromková, která nás naučila naši historii, mluvit cizím jazykem a jak se říká: „Kolik mluvíš jazyky, tolikrát jsi člověkem“.

Paní učitelka Kučí nás naučila, proč neléáme, tabulku prvků a různé zákony, které si stejně nepamatuji, nebo jak zachránit někomu

život, když je nějaká havárie, která má něco společného s chemií.

Paní učitelka Ličeníková zase vypočítat nevypočitatelné příklady, narysovat šestiúhelník. Dala nám pořádně zabrat s písemkami a naučit nás pořádně se učit.

Paní učitelka Komendová nás naučila poznávat, co je to sloveso a podstatné jméno, jak napsat dopis bez chyby, abychom se za něj nemuseli stydět, a podle mě nám dala nejvíce rad, jak se zachovat u maturit, jakou si vybrat slohovou práci a tak podobně.

Velice ráda vzpomínám na pana učitele Kotlaříka, který si s námi radši povykládal, než aby nás hnál na přespolní běh, vždycky jsme se zasmáli jeho historkám ze života, co se mu přihodilo, a je škoda, že tady nebyl ještě o rok déle.

Škola mi tolik věcí nevzala, rozhodně mně jich více dala. Někdy mě zamrzelo, že nemůžu jít ven s kamarády a místo toho se musím učit na písemku nebo zkoušení, ale přece jen to k něčemu bylo. Za to jsem škole moc vděčná a děkuji, že mě k tomu donutila a teď jsem o něco chytřejší než na začátku. Bude mi to tady chybět, staří spolužáci, učitelé a lidi kolem, ale poznám nové a už se na to moc těším.

Monika Lamáčková, 9.tř.

JAKOU ÚLOHU HRAJE V NAŠEM ŽIVOTĚ ROZHODNUTÍ

Rozhodnutí je věc, kterou hodně lidí podceňuje, nebo se mu dokonce vyhýbá. Rozhodnout se správně je někdy opravdu těžké. Malé i velké rozhodnutí řešíme každý den. Někdy je to jen drobnost, ale někdy je to i věc, s kterou se obracíme na ostatní.

Já osobně jsem raději, když můžu za sebe rozhodovat sama. Nelíbí se mi, když za mě

rozhodují ostatní, hlavně rodiče to mají ve zvyku.

Ráda si nechám poradit od ostatních jak se rozhodnout, ale často mi to nepomůže a prostě se musím rozhodnout sama a taktéž sama musím nést následky toho, jak jsem se rozhodla. Je smutné, že někdy se lidé pletou do toho, jak se máme rozhodnout, a když na ně dáte a je to špatně, nechají vás v tom. Za to když z toho

vyjde něco dobrého, chtěli by část „úspěchu“. Rozhodovat se musíme pořád a je jenom na nás, kterou cestu si zvolíme.

Eliška Filípková, 8.tř.

Rozhodnutí, to je slovo, které je náplní každého dne. Už jenom to, že si ráno vybírám mezi rohlíkem a chlebem, který si dám na snídani, je veledůležité a významné rozhodnutí. Ale často

se jedná o něco podstatnějšího, jako například když se rozhoduju mezi tvrdým y a měkkým i, které napíšu v diktátě. Ted' cituji paní učitelku: „5, 5, 5, 5, 4, 5, 5“ no, tak to jsem se asi moc dobře nerozhodl... Dokonce i ted' se rozhoduju, jakou další větu napíšu, a z toho důvodu, že mě nic nenapadá, musím tuto slohovou práci ukončit. Každý den děláme důležitá rozhodnutí, buď dobrá nebo špatná....

Jan Janotka, 8.třída

ŠKOLA V PŘÍRODĚ

Květen je každoročně pro naše třídačky ve znamení Školy v přírodě a nejinak tomu bylo letos. Společně strávený týden v lůnu Bílých Karpat jsme si všichni báječně užili. Ostatně, posuďte sami:

Na škole v přírodě se mi líbila diskotéka, stezka odvahy, fotbal, odpolední klid a oběd.

Jarek Herůdek

Na škole v přírodě bylo super! Chodili jsme každý den ven. Viděli jsme salaš a rozhlednu. Moc se mi líbilo ubytování a hezky nám vyšlo počasí.

Sabinka Kristová

Na škole v přírodě se mi líbil výlet na rozhlednu Travičná, salaš a kuželovský mlýn. Stavěli jsme domečky pro zvířátka, měli diskotéku, táborák a stezku odvahy. Také bylo hezké, že jsme viděli raka, veverku, čápa, káně, berušku, pulce, žáby a jehlanu. Nádherné bylo také ubytování. Byl to krásný zážitek!

Tereza Kalužíková

Na Škole v přírodě bylo super, protože jsem poznala mnoho nových věcí.

Sára Štětíková

Foto Jana Ličeníková

Na škole v přírodě jsme stavěli domečky pro zvířátka a hráli jsme hodně her. Měli jsme táborák, stezku odvahy a disco. Také jsme se i učili. Každý den jsme byli na vycházce a výletech. Hotel byl hezký a pokoje taky. Bylo to prostě super!

Verunka Pekařová

Škola v přírodě byla supé-
ééééér. Ani to nemám jak
napsat, prostě bezva a super.
Libilo se mi: rozhledna Travič-
ná, kuželovský mlýn, táborák,
diskotéka, olympiáda, příro-
da, stavění domků z přírodnin
– prostě celý program dne.
Paní učitelka Michaela Lamo-
šová byla hodná a připravila
nám bezvadnou zábavu. Na
školu v přírodě nikdy nezapo-
menu. Děkuji.

*Níže podepsaná
Karolínka Nováková*

Karolínko, věř, že ani já na
tyto skvělé zážitky s vámi
všemi nezapomenu. Podě-
kování patří také p. vycho-
vatelce Bravencové a p.
zdravotnici Krhovské.

*Za 3. třídu
Michaela Lamošová*

Nejúspěšnější žáci ve školním roce 2012/2013

Neúspěšnějším žákům naší školy věnoval starosta obce
výlet zaměřený na oslavy výročí Cyrila a Metoděje - návštěva
Slovanského hradiště v Mikulčicích, Archeoskanzenu a Živé
vody v Modré.

BYLI OCENĚNI TITO ŽÁCI:

Lukáš Holešínský, 5. tř. - za
zodpovědnou práci senátora,
reprezentaci školy ve spor-
tovních soutěžích, za přátel-
skost, pohotovost, pečlivost
a aktivitu

Richard Svoboda, 4. tř. - za
reprezentaci školy ve sportov-
ních soutěžích

Michaela Janečková, 4. tř.
- za reprezentaci školy ve
sportovních soutěžích, zdra-
votnické soutěži a na dalších
akcích, za výborný prospěch

Emilie Fogtová, 4. tř. za
reprezentaci školy ve sportov-
ních soutěžích a zdravotnické
soutěži, za pohodovou náladu

Terezie Adeyinka, 3. tř. - za
reprezentaci školy ve sportov-
ních soutěžích, za důslednou
práci senátorky

Matěj Dvořák, 5. tř. - za
reprezentaci školy ve sportov-
ních a matematických soutě-
žích, vzorné plnění školních
povinností

Anna Gožďálová, 6. tř. - za
reprezentaci školy ve sportov-
ních soutěžích, za celoroční

zodpovědnou práci senátorky
a pomoc při organizování škol-
ních akcí

Natálie Dvořáková, 5. tř.
- za zodpovědnou práci sená-
torky, vzorné plnění školních
povinností, reprezentaci školy
v matematických a sportovních
soutěžích, za ochotu a spo-
lehlivost

Jaromír Herůdek, 3. tř. - za
reprezentaci školy na zdra-
votnické soutěži a dalších akcích
školy a za spolehlivou práci
senátora třídy

Veronika Pekařová, 3. tř.
- za reprezentaci školy ve
sportovních soutěžích

Marek Kotlařík, 2. tř. - za
reprezentaci školy ve sportov-
ních soutěžích

Jan Karas, 7. tř. - za re-
prezentaci školy na sportov-
ních soutěžích a zdravotnické
soutěži

Monika Nováková, 9. tř.
- za zodpovědnou práci se-
nátorky, aktivitu při třídních
činnostech, za pomoc při
organizování školních akcí, za

reprezentaci školy v olympiádě
z dějepisu a českého jazyka

Eva Černá, 6. tř. - za repre-
zentaci školy ve sportovních
soutěžích

Lucie Balášová, 8. tř. - za
reprezentaci školy ve spor-
tovních soutěžích a celoroční
službu šatnáře

Natálie Štorková, 8. tř. - za
reprezentaci školy ve zdra-
votnické soutěži a dalších akcích,
za práci ve školním senátu

Pavel Kapusta, 4. tř. - za
reprezentaci školy ve sportov-
ních soutěžích, za slušnost,
pečlivost a kamarádskost

Jaroslav Knápek, 6. tř. - za
reprezentaci školy ve sportov-
ních soutěžích

Andrea Úlehlová, 4. tř. - za
reprezentaci školy ve sportov-

ních soutěžích a zdravotnické
soutěži, za kamarádskost

Martin Horňáček, 9. tř.
- za reprezentaci školy ve
sportovních soutěžích

Kateřina Knápková, 5. tř.
- za reprezentaci školy ve
sportovních soutěžích a na
dalších akcích školy, za snahu
a ochotu pomoci

Pavla Gožďálová, 1. tř. za
mimořádnou aktivitu ve vyuč-
ování, plnění školních povinos-
tí, účast na školních akcích
a soutěžích, výborné sportovní
výsledky, obětavost a pomoc
paní učitelce i spolužákům

Martin Lacko, 4. tř. - za re-
prezentaci školy na soutěžích
a akcích, za aktivitu ve vyuč-
ování, výborný prospěch, zájem
o matematiku, přírodovědu
a vlastivědu

Adéla Černá, 6. tř. - za
reprezentaci školy ve sportov-
ních soutěžích, pěvecké sou-
těži, za celoroční zodpověd-
nou práci senátorky a pomoc
při organizování školních akcí

Lucie Dulovcová, 5. tř. - za
reprezentaci školy ve spor-
tovních soutěžích a účast na
dalších akcích školy

Dominika Fojtů, 8. tř. - za
reprezentaci školy ve sportov-
ních soutěžích a zdravotnické
soutěži

Martin Černý, 8. tř. - za
reprezentaci školy ve sportov-
ních soutěžích

Tomáš Turek, 5. tř. - za
reprezentaci školy ve sportov-
ních soutěžích

Jakub Slatinský, 3. tř. - za
reprezentaci školy ve sportov-
ních soutěžích

Zdeněk Chládek, 3. tř. - za
reprezentaci školy ve sportov-
ních soutěžích

**Monika Lamáčková, 9.
tř.** - za aktivitu při třídních
činnostech, za pomoc při
organizování školních akcí,
za reprezentaci školy ve sportovní
a zdravotnické soutěži

*Všem blahopřejeme
a panu starostovi děkujeme!*

Mgr. Jana Ličeníková

Informace a zprávy ze

ZUŠ

Zahájení sobotního Plesu muzikantů v Hodoníně 16. 3. 2013 na hlavním pódiu velkého sálu patřilo dechovému souboru naší školy, který svým výkonem ukázal, že se může bez ostychu postavit i vedle známých dospělých kapel. Důkazem toho byl aplaus nadšeného domácího i zahraničního publika.

V neděli 17. 3. 2013 se uskutečnil před naplněným sálem koncert studentů konzervatoře a našich bývalých absolventů. Velké ohlasy na skvělé výkony a spokojenost publika za krásný kulturní zážitek je jistě tím nejlepším poděkováním pro všechny účinkující, ke kterému se osobně připojuji.

Na naší škole se těší též oblibě výuka varhan, proto jsme ve spolupráci s farními úřady Dolní Bojanovice, Mutěnice, Starý Poddvorov uspořádali varhanní koncerty, které se konaly vždy po dětské mši v kostele. Snahou bylo přiblížit dětem tento nástroj a jeho možnosti nejen jako nástroj doprovodný, ale také sólový. Velký dík patří panu faráři P. Karasovi, který nám zapůjčil na přespolní koncerty tranzit pro přepravu účinkujících.

Výtvarný obor představil na velikonoční výstavě své velkoformátové obrazy, mezi

nimiž si návštěvníci mohli také prohlédnout diptychy s názvem „Tradice“, již dříve zmiňovaný jako vítěz mezinárodní soutěže Barvy země a vystavovaný v rakouské Galerii Die Brücke – St. Pölten. Náš výtvarný obor se může nově pochlubit ještě dalšími pracemi, se kterými uspěl v soutěži výtvarný a literární projekt Evropa ve škole, pořádané Národním institutem dětí a mládeže, kde se umístil na 2. místě. Je to výtvarná a literární soutěž organizovaná v evropských zemích od roku 1953 pod patronací uvedených evropských institucí. Základní myšlenkou je propagovat mezi dětmi, žáky, studenty a učiteli ideje vzájemné sounáležitosti evropských zemí. Důraz je kladen na výchovu k evropanství a k de-

mokratickému evropskému myšlení prostřednictvím výtvarné a literární tvorby.

Jelikož naše škola každoročně připravuje pro mateřskou školu výchovný koncert, dohodli jsme se s pedagogickým sborem, že pro letošní rok jej uskutečnime opět, ale trochu jinak. Tentokrát jsme angažovali žáky a zapojili jsme nejen hudební, ale i taneční a výtvarný obor. Na výchovný koncert pod názvem „Pohádka o zvířecí farmě“ pozvání přijala domácí MŠ se žáky prvních a druhých tříd ZŠ, okolní školy obcí Mutěnice, Lužice a Starý Poddvorov. Ve čtvrtek 16. 5. 2013 v 10.00 hod. byl sál Obecního domu obsazen dětmi, které odcházely plné dojmů a spokojenosti.

DALŠÍ ČINNOST ŽÁKŮ A SOUBORŮ ZUŠ:

11.3.2013

- Hudební besídka v sále ZUŠ v Dolních Bojanovicích.

18.4.2013

- Hudební besídka na pobočce v Lužicích.

21.4.2013

- účast cimbálové muziky ZUŠ na přehlídce v Dubňanech.

15.5.2013

- Hudební besídka ke „Dni rodin“ v kulturním domě ve Starém Poddvorově.

24.5.2013

- Absolventský koncert žáků I. a II. stupně.

13.6.2013

- reprezentovali na festivalu Mozartovy děti: Dechový soubor ZUŠ, Cimbálová muzika ZUŠ, skupina Šroti

16.6.2013

- účast Dechového souboru ZUŠ na přehlídce na náměstí v Mikulově.

21.6.2013

- Závěrečný koncert šk.r. 2012/2013 v OD, zač. 16.30 hod. (HO a TO).

28.6.2013

- ukončení školního roku a vydávání vysvědčení v 10.00 hod.

ORGANIZACE ŠKOLNÍHO ROKU 2013/2014:

I. pololetí:	2. září 2013 – 30. ledna 2014
II. pololetí:	3. února – 27. června 2014
Podzimní prázdniny:	29. října – 30. října 2013
Vánoční prázdniny:	21. prosince 2013 – 5. ledna 2014
Pololetní prázdniny:	31. ledna 2014
Jarní prázdniny:	17. února – 23. února 2014
Velikonoční prázdniny:	17. dubna – 18. dubna 2014
Hlavní prázdniny:	28. června – 31. srpna 2014

Pro naši školu byly schváleny pro školní rok 2013/2014 následující výkony:

nejvyšší povolený počet žáků

v individuálním hudebním oboru – 217

nejvyšší povolený počet žáků

v kolektivním hudebním oboru – 6

nejvyšší povolený počet žáků **v tanečním oboru – 55**

nejvyšší povolený počet žáků **ve výtvarném oboru – 40**

Školní rok 2014/2015 začne v pondělí 1. září 2014

Gratuluji všem žákům a pedagogům za dosažené výsledky při reprezentaci školy a obce a přeji hodně dalších úspěchů. Taktéž chci poděkovat dosavadním členům SRPDŠ za jejich obětavou činnost při školních akcích.

Stanislav Esterka, ředitel školy

K U L T U R A

ZPĚVÁČEK SLOVÁCKA 2013

V neděli 21. dubna odpoledne se sešlo v sále lužické sokolovny 31 dětských talentů lidových písní z regionálních soutěží, aby změřilo své síly a pěvecké dovednosti.

Oblastní kola se konala na několika místech Slovácka od Kopanic, přes Hornácko, Dolnácko, Kyjovsko až po Podluží. Konkrétně to byly Uherský Brod, Uherské Hradiště, Otrokovice, Stará Břeclav, Starý Poddvorov, Kyjov, Svatobořice-Mistřín, Vracov, Velká nad Veličkou a Veselí nad Moravou. V maratonském souboji o nejlepšího Zpěváčka Slovácka 2013 v Lužicích postoupili a letošní 19. ročník dětských zpěváků lidových písní Zpěváček 2013 ve Velkých Losinách reprezentovali:

Daniel Brušík ze Strání, Tomáš Harvánek z Břeclavi,

Všichni tito zpěváčci se v celostátní soutěži ve Velkých Losinách probojovali do finále. Nikol Stávková získala 3. místo.

Charlota Zálešáková z Uherského Hradiště, Josef Zámečník ze Strání, Nikol Stávková z Hodonína, Filip Sítek z Javorníka (náhradník). Vítězkou této soutěže a Zpěváčkem Slovácka 2013 je Soňa Vacenovská z Dubňan. Zpěváky doprovázela cimbálová

vá muzika Vojara s primášem Antonínem Pavlušem jr. Soutěž proběhla za podpory Folklorního sdružení Kyjovska ve spolupráci s obcí Lužice, T.J. Sokol Lužice a folklorním souborem Lipina Vracov.

Jitka Šošovičková

Výměna stráží v Dětské cimbálové muzice z Lužic

Rok se s rokem sešel a čas nešetří nikoho, plyne jako voda, děcka rostou a s tím nic nenaděláme. Dětská cimbálová muzika nám za těch 8 let od svého založení pořádně vyrostla. Název „dětská“ už se do názvu jaksi nehodil. Starší členové nás začali postupně opouštět. Ale odcházejí, jak jinak, s vel-

kou parádou. Na jaře se ještě zúčastnili regionální přehlídky v Moravském Žižkově, krásně zahráli v Záhoráckém muzeu ve Skalici našim včelařům, vystoupili na oslavách 1150. výročí příchodu Cyrila a Metoděje v Mikulčicích na vykopávkách společně s mužáky. Dva dny reprezentovali na mezinárodním

festivalu „Polabská vonička“ v Nymburku, kde úspěšně doprovázeli soubor „Pomněnka“ z Tvrdonic a ukázali sami, co umí. Tvrdonické slavnosti se též nesly ve znamení doprovodu „MŠ Tvrdonice a DNS „Pomněnky“. Někteří odcházející členové soutěžili také ve zpěvu (Kamila Šošovičková a Lukáš

Kopřiva pozn. redakce). Posledním vystoupením bude účinkování s dětským národopisným souborem Lužičanek na předhodovém večeru v Lužicích a pak už ti nejstarší vykořící sami do muzikantského světa a mladší muzikanti dostanou příležitost je vystřídat.

Nebudu zastírat, že shánění nových muzikantů, obzvlášť na některé nástroje, je problém, ale ty jsou tu od toho, aby se řešily. Tímto se obracím na vás, milí rodiče, máte-li doma šikovného muzikanta, dejte o sobě vědět. Obzvlášť basa, cello, kontrabas, cimbál. Musím ale říct, že se i sami snažíme si muzikanty vychovávat. Příkladem je Adéla Černá, která se s vervou pustila do výuky cimbálu pod odborným vedením naší pomocnice Kláry. Takže nezoufat, ale bojovat.

Na závěr bych touto cestou chtěla moc poděkovat všem bývalým členům i jejich rodinám za vytrvalou práci, spoustu krásných chvil a lásku, kterou hudbě dávali a dávají. Zároveň jim do budoucna přeji jen dobré posluchače, ať jim to hraje a aby si vždycky uvědomili, že hudba jakákoliv má lidi sdružovat a dělat jenom radost. Díky, pánové a dámy.

Současným členům přeji, aby jim CM Lužice přinesla do života jen hodně dobré muziky, báječné kamarády a spoustu krásných zážitků. K tomu hodně trpělivosti a vytrvalosti!

Velký dík OÚ Lužice za pomoc a podporu.

Ivana Šimčíková

Foto: Ivana Šimčíková

PODĚKOVÁNÍ CIMBÁLOVÉ MUZICE

Děkujeme vedoucí dětské cimbálové muziky z Lužic paní Ivaně Šimčíkové a rovněž celému souboru za úchvatné vystoupení, které ozdobilo konání Moravského dne včelařů v Záhoráckém muzeu ve Skalici.

Vytvořili jste radostnou atmosféru a dobře propagovali hudbu, písně a překrásné kroje našeho Podluží. Vaše vystoupení zanechalo silný dojem u všech účastníků výstav.

Ještě jednou srdečné poděkování Vám všem.

15. 5. 2013

Za včelařskou organizaci Vladimír Uhrovič

LUŽIČTÍ MUŽÁCI, SLOVÁCKÝ KRÚŽEK LUŽICE A OBEC LUŽICE

Vás srdečně zvou na tradiční

Cyrilské HODY

„pod zeleným“

6. – 9. července 2013

Program:

SOBOTA 6. července ve 20.00 hodinPředhodočný večer
„Hrozny a durancie“

Hrají: Cimbálová muzika Olina

V programu vystoupí: Lužičtí mužáci, Ženský sbor Lužice,
Slovácký krúžek Lužice, Lužičánek,
Dětská cimbálová muzika Lužice
Hosté: Malá Nivnička z Nivnice, Ženský sboreček Nivnička,
Mužský sbor Boršičané z Boršic u Blatnice**NEDĚLE 7. července**

9.00 – Hodová mše svatá

14.00 – Požehnání v kostele sv. Cyrila a Metoděje

16.00 – Taneční zábava pod zeleným, hraje **DH Zlatulka**

20.30 – Hodová večere

22.00 – Pokračování taneční zábavy

PONĚLÍ 8. července

14.30 – Krojový průvod obcí (z ulice Záhumenní)

17.00 – Taneční zábava pod zeleným, hraje **DH Zlatulka**

20.30 – Hodová večere

22.00 – Pokračování taneční zábavy

ÚTERÝ 9. července9.30 Vybírání po dědině, hraje **DH Zlatulka**19.00 Taneční zábava pod zeleným, hraje **DH Zlatulka****DOPROVODNÉ AKCE**

- **Veterán Cup** tenisový turnaj veteránů ve čtyřhře
5.7. od 9 hodin, tenisové kurty TJ Baník Lužice
- **Vernisáž výstavy „Jsme tady už 10 let“**
k 10. výročí Muzejního spolku Starý kvartýr v 18 hod.
Vystoupí Hodonínské smyčkové kvarteto.
Otevřeno 7. a 8. července od 14 do 18.00 hod.
a dále o nedělích v červenci a srpnu od 14 do 18 hod.
- Výstava Jano Köhler a Soluňští bratři 7. – 9. července

Hody se uskuteční na prostranství „pod zeleným“ u obecního úřadu,
v případě nepříznivé počasí v sále Sokolovny v Lužicích.

VESELO, HODEČKY!

Během roku 2013 jsme již uspořádali krojový ples a velikonoční košť, na kterých jste nás podpořili. Ale ta nejdůležitější akce teprve přijde: VESELO, HODEČKY! Letos se budou konat v termínu 6. – 9. 7. 2013. Chtěli bychom vás co nejsrdečněji pozvat k nám pod zelené. Pevně doufáme, že letos nám nebude přšet.

Celý program začne v sobotu 6. července předhodočným večerem HROŽNY A DURANCIE v režii Lužických mužáků. Můžete se těšit na

soubor z Nivnice s jejich folklorem ve srovnání s podlužáckými písněmi a tanci. Představí se i naši šohají s verbuňkem, děvčice společně s vdánými ženami něco hezkého zazpívají a samozřejmě nebude chybět typický tanec našeho kraje: vrtěná. Program bude pokračovat tradiční třídenní taneční zábavou.

Doufáme, že se všichni uvidíme pod zeleným!

Za Slovácký krúžek Lužice
Lucie Nováková

8. SOCHAŘSKÉ SYMPOZIUM LUŽICE 2013

DŘEVO, KÁMEN - LUŽICE 2013

VIII. Sympozium sochařů – studentů v Lužicích se bude konat od 7.7. do 2.8. 2013. Účastní se 4 sochařky a 4 – 5 sochařů, tedy celkem 8 – 9 účastníků. V letošním roce bude specifické tím, že jsou 4 témata ze kterých si vybírali. Doplnění figurální plastiky na téma „Múza s květinami“ ke kostelu. Symbolicky s květinami, aby se vítala i loučila s občany. Dále 2 – 3 múzy do centrálního parku obce, které nahradí dřevěné plastiky, které jsou na své dožití umístěny v areálu rybníku Cihelna. Byly to staré kmeny z topolu od téhož rybníka. Topol je plevelové dřevo, které napadá houbu a hniloba. Stalo se to osudem těchto kmenů a další konzervace a údržba už byly bezvýznamné. Tyto plastiky nahradí figurky múz z hořického pískovce. Jedna bude ochránkyně vinohradů, druhá bude symbolem hojnosti, aby se Lužičané měli vždy dobře a nestrádali, třetí by byla symbolem a vzpomínkou na horníky a hornictví.

Další plastiky z tvrdého pískovce ze Slezska jdou tematicky ke sportu a budou umístěny v areálu sportovní haly.

Speciální a individuální zadání bude Marie s Ježíškem a sv. Josef do kapličky. Materiál je jasan. Figury vytvoří za konzultací s panem farářem sochař Galas Martin z Přerova, absolvent řezbářské školy a letos i kamenické v Hořicích.

Do Vinohrádků – Dobrovolského přijde plastika s deskou věnovanou čestnému občanu Lužic.

Byla bych ráda, aby se letošní symposium vydařilo. Plastiky aby zdobily Lužice, byli jsme zdraví a počasí nám přálo.

Sochaři budou reprezentovat školu Anežky České v Českém Krumlově, kamenosochařskou školu v Hořicích a vyšší a střední Uměleckoprůmyslovou školu v Praze.

Kurátorka

NA VERNISÁŽI SOCHAŘSKÉHO SYMPOZIA LETOS ZAHRAJE RANGERS BAND

Jedním ze sponzorů sochařského sympozia „Dřevo – kámen, Lužice“ je každoročně firma VRŠA SPORT, která se zabývá mimo jiné výrobou umělých povrchů sportovišť. Majitel této firmy, pan Vršecký, na loňské vernisáži pronesl: „A příští rok vám přijedou zahrát Rangers.“ Svůj slib dodržel, kapelu do Lužic pozval a my se můžeme těšit na jejich vystoupení. Pane Vršecký, děkujeme!

J.A

Kapela Rangers Band vznikla na konci roku 2005 z většiny zbývajících členů skupiny Rangers – Plavci (Jirka Kales, Honza Podjukl a Luboš Řehák), když na turné po jihoamerické Kolumbii tragicky zahynul zpěvák a leader Milan Dufek.

Tenkrát členové kapely zvažovali, zda ještě pokračovat. Nakonec se rozhodli, že by byla škoda odepsat muziku a zvuk posledních 25 let a jedeme dál. Kapelu doplnil zpěvák Mirek Čamaj a banjista Martin Černý, jehož banjo již delší dobu na nahrávkách Rangers znělo. Ukázalo se, že to byl dobrý nákup, oba se v kapele báječně uchytili. Kapela má v repertoáru písničky ze všech období Rangers, ale i skladby zcela nové ve čtyřhlasém provedení s moderním doprovodem.

Rangers Band pravidelně vystupuje se svými hosty v Praze v břevnovském klubu Radost, kam chodí stále více kamarádů a fanoušků, hraje na akcích klubu Amfora a je také stále častěji zván na festivaly a mnohá další vystoupení.

Obec Lužice a BAHAMI
Vás srdečně zvou na

IV. Literární večer v Lužicích na Cihelně

12. července 2013 od 19 hodin

Filip Martínek ze Strážnice
Josef Mikeš z Lužic
Pavol Němec Lelín
prezident Záhorácké republiky
Petr Vaculovič z Hodonína
Hudební část akce:
skupina SOL – Mikulčice

Moderátor: Michal Oliva

vstupné dobrovolné

Klub česko-francouzského
partnerství pořádá
při příležitosti návštěvy
hostů z francouzské obce Isdes

FRANCOUZSKÝ DEN

20. července 2013

od 14 hodin
petangový turnaj
s francouzským občerstvením

od 19 hodin
taneční večer se skupinou Amadeus

Přijďte pozdravit
naše přátele z Isdes!

Lužické Léto 2013

28. 6. Vernisáž výstavy „Jsme tady už 10 let“ k 10. výročí Muzejního spolku

Starý kvartýr v 18 hod. Vystoupí Hodonínské smyčkové kvarteto.

Otevřeno 7. a 8. července od 14 do 18.00 hod. a dále o nedělích v červenci a srpnu od 14 do 18 hod.

29. 6. O putovní pohár starosty Lužic

Fotbalový turnaj, začátek v 13.30 hod.

5. 7. Veterán Cup – tenisový turnaj veteránů ve čtyřhře, TJ Baník Lužice od 9 hod.

6.–9. 7. TRADIČNÍ CYRILOMETODĚJSKÉ HODY

6. 7. Předhodovalý večer u cimbálu pod zeleným od 20 hod.

7. 7. Krojová taneční zábava pod zeleným, DH Zlatulka od 16 hod.

8. 7. Krojová taneční zábava pod zeleným, DH Zlatulka od 17 hod.

9. 7. Krojová taneční zábava pod zeleným, DH Zlatulka od 19 hod.

7.–9. 7. Výstava Moravský umělec Jano Köhler a soluisti bratři, Farní centrum

11. 7. – 2. 8. VIII. SOCHAŘSKÉ SYMPOZIUM „Dřevo-kámen“ Lužice 2013

12. 7. Literární čtení na Cihelně v 19 hod. Vystoupí: Filip Martínek, Josef Mikeš, Pavol Němec Lelín, Petr Vaculovič; hudební doprovod skupina SOL – Mikulčice

20. 7. FRANCOUZSKÝ DEN – Petangový turnaj s francouzským občerstvením od 14 hod. Taneční večer se skupinou Amadeus v 19 hod.

2. 8. Vernisáž sochařského sympozia „Dřevo – kámen“ Lužice, Cihelna v 18 hod. zahrají kapely Rangers Band a Amulet

10. 8. III. Garážfest od 18 hod. Zahrají kapely – Potkaní sezóna – Lužice, Colorfly – Vacenovice, Vetrol – Český Dub, Aequilibrium – Hodonín

16. 8. Kočovní divadlo hra 0 knížeti Václavovi na Cihelně v 17 hod.

31. 8. Prkačcup – 4. ročník závodu malotraktorů, park U Vrchnice v 16 hod.

www.luziceuhodonina.cz

**Vernisáž
SOCHAŘSKÉHO
SYMPOZIA
„DŘEVO - KÁMEN“
Lužice, Cihelna
2. srpna 2013**

začíná v 18 hodin koncertem
kapely **Rangers Band - PLAVCI**

výstavu hudebně doprovodí také
kapela **Amulet**

**OBEC LUŽICE A BAHAMI
POŘÁDA**

**GARÁŽFEST
2013**

**10. SRPNA 2013 OD 18 HOD.
CIHELNA (LUŽÁK)**

**POTKANÍ SEZÓNA - LUŽICE
COLORFLY - VACENOVICE
VETROL - ČESKÝ DUB
AEQUILIBRIUM - HODONÍN**

**V PŘÍPADĚ NEPŘÍZNIVÉHO POČASI
SE AKCE PŘESUNE DO SOKOLOVNY.**

OHLEDNUTÍ ZA TVRDONSKÝMI NÁRODOPISNÝMI SLAVNOSTMI

Podluží v písni a tanci je název folklorního festivalu, který se v letošním roce konal již po šedesáté.

Na úspěchy Lužičanů na těchto slavnostech jsme vzpomínali v jarním čísle časopisu Zvony Regionu Podluží, který byl tematicky věnován folkloru a historii Tvrdomských slavností (v článku Lužičané a Tvrdomské slavnosti str. 10). A že to byly úspěchy nemalé, svědčí výčet oceněných zpěváků, zpěvaček, a dokonce tři Stárci Podluží.

- **Karel Čapka (*1961)**
 - o 3× vítěz soutěže „O stárka Podluží“ ve Tvrdomicích (v letech 1980, 1981, 1984),
 - o mnohonásobný vítěz pěveckých soutěží ve Tvrdomicích.
- **Martin Černý (*1969)**
 - o vítěz soutěže „O stárka Podluží“ ve Tvrdomicích (1991),
 - o vítěz soutěže „O nejlepšího tanečníka slo-

váckého verbuňku“ na MFF ve Strážnici (1989), 2× třetí místo (1988, 1991),

- o 2× vítěz „Ankety diváka“ tamtéž (1987, 1988).

- **Štěpán Hubačka (*1976)**
 - o 3× vítěz soutěže „O stárka Podluží“ ve Tvrdomicích (1996, 1997, 2001),
 - o 3× vítěz soutěže „O nejlepšího tanečníka slováckého verbuňku“ na MFF ve Strážnici (1996, 2001, 2002), 2× druhé místo (1998, 2003) a 1× třetí místo (1997),
 - o držitel ocenění Foskar za rok 2002 v kategorii „Individuální taneční výkon roku“.

Měla jsem radost, když se všichni tři stárci z Lužic objevili na jevišti letošních jubilejních 60. slavností společně s dalšími jedenadvaceti Stárky Podluží. (V historii slavností jich bylo celkem 31). Nejstarší ze Stárků Podluží odhalil sochu verbíře, kterou v Lužicích pro tuto příle-

žitost vytvořil na loňském sochařském sympoziu sochař Michal Berhart. Socha ponese jména vítězů všech 60 ročníků.

Měla jsem radost z toho, že předsedou poroty tanečních soutěží byl ing. Štěpán Hubačka, že v soutěži O stárka Podluží soutěžil syn Karla Čapky Martin, měla jsem radost z toho, že jsme měli úspěšné zástupce také v pěveckých soutěžích (Kamila Šošovičková 1. místo v sólovém zpěvu a 2. místo v duetech se Štěpánkou Pšovskou a Patrikem Silákem, Jiří Ambrož 2. místo v sólovém zpěvu a s Lukášem Kopřivou 1. místo v duetech mužů). Potěšilo mě, když jsem v hledišti zahlédl mnoho diváků z Lužic. Na nedělní sjíždění chasy přivezl na voze Zdeňka Vojtíška lužickou chasu se starostou, Dětská cimbálová muzika z Lužic pod vedením Imany Šimčíkové se zúčastnila nedělního pořadu a úspěšně doprovodila dětské národopisné

Karel Čapka, Jiří Ambrož, Štěpán Hubačka, Martin Černý, Tvrdomice 2013 Foto: Josef Léta

soubory z Tvrdomic. Zkrátka, Lužičané naši obec v Tvrdomicích opět důstojně reprezentovali a jak by řekla moja stařenka: „Děvčico, bylo to, jak sa patří“.

Všem, kteří se o to zasloužili, patří veliký dík.
Jana Ambrožová

Soutěž o nejlepšího mladého verbíře

Foto: Ing. Jaroslav Kreml

Soutěž se konala v Podivíně. Ve zpěvu i cifrování je doprovázela cimbálová muzika Břeclavan. Celkem se za naši oblast zúčastnilo 21 verbířů. Soutěžilo se ve 3 kategoriích. Lužice zastupovali dva verbíři. V nejmladší I. kategorii soutěžil Jareček Černý, který zpíval píseň „Ked' sem išel od galanky“ a umístil se na třetím místě. Ve III. kategorii (verbíři do 15 let) soutěžil

Tomáš Neugebauer. Zpíval píseň „Ked' sa voják na tej vojne“ a umístil se také na třetím místě. Oba tedy mají právo vystupovat na folklorním festivalu „Kunovické léto v Uherském Hradišti“ 22. června 2013. Blahopřejeme oběma verbířům a už se těšíme na jejich vystoupení v Lužicích na předhodovém večeru u cimbálu.

Miluše Kopřivová

SPOLKY

ROZPAKY I RADOST

Jedním z vrcholů činnosti mužského sboru v letošním roce mělo být vystoupení na mikulčických vykopávkách při oslavách 1150. výročí příchodu Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu. Měli jsme spolu s dětskou cimbálovou muzikou obsáhnout asi 45 minut programu. Jelikož se podle sdělovacích prostředků i podle pořadatelů očekávala účast 10 – 15 tisíc poutníků, přistoupili jsme k přípravě, stejně jako mladí muzikanti, zodpovědně a několik týdnů jsme nacvičovali vybrané písničky. Poslední zkouška proběhla týden před vystoupením i s dětskou cimbálovkou.

O to větší pak bylo naše společné zklamání, když jsme

vystupovali na travnaté mezi bez ozvučení, mezi projíždějícími auty a za zvuků rockové skupiny, jež se připravovala na vystoupení po nás. Bohužel v podobné atmosféře probíhalo i vystoupení Chrámového sboru z Mikulčic či ženského sboru z Dubňan. A na všech tvářích bylo znát podobné rozladění a zklamání.

Myslím, že se všichni vystupující těšili a byli připraveni vydat ze sebe vše pro dobrou a důstojnou prezentaci sboru, obce a vůbec moravského folkloru. V dané situaci to však nebylo možné. Pořadatelsky nevládnutá situace se promítla do nálady všech. Možná že méně by v dané situaci znamenalo více.

Ríká se, že vše špatné je pro něco dobré. A v sobotu 25. května se to myslím po našem vystoupení potvrdilo. Chvilí jsme si povídali mezi sebou a pak jsme se šli fotit, mimo jiné i k sousoší Cyrila a Metoděje, které na vykopávkách jistě všichni znáte. Kolem šel neznámý muž, návštěvník poutě, a poprosil nás, zdali bychom mu nezaspívali jednu moravskou písničku – na jejím názvu nezáleží. A tak jsme začali zpívat. Blízký les i lípa u samotného sousoší vytvářely nejenom majestátnou scénérii, ale i krásnou akustiku a tak se mikulčickými luhy nesla jedna písnička za druhou, spontánně, vřele a všemi zpívána naplno. Postupně došli i další posluchači, kteří se zaposlouchali do krásných moravských písniček a kteří nás odměnili potleskem a slovy uznání. Ale o to v dané situaci vůbec nešlo. A tak to má myslím být, muzika a zpěv spontánní, nenacvičovaný, reagující na bezprostřední situaci a náladu, jdoucí od srdce k srdci.

Jsem rád, že jsem mohl tyto chvíle na mikulčických valech prožít. Ty pěkné pro potěchu srdce a ty horší pro zamyšlení a poučení. A doufám, že nejenom mě.

Tomáš Klásek

Foto Vít Hubačka

CO NOVÉHO U SKAUTŮ?

Největší novinou je studijní úspěch starších dětí, které všechny úspěšně složily rádcovskou zkoušku, která jim oficiálně dovoluje pomáhat s vedením dětí na oddílovkách, výpravách i táborech. Někteří toho už využívají a u oddílů pracují, na tábore se do tvorby programu pro mladší skauty a skautky zapojí už všichni.

V sobotu 6. dubna se v Hodoníně konalo tvůrčí setkání skautů z celého okresu, takzvaná Tvůrčí dílna. Každé středisko si připravilo 2 zajímavé rukodělné činnosti a oddíly dětí, které přijely, si mohly všechno vyzkoušet. Lužické Sojky se tak naučily plést turbánky na skautské šátky, vyrábět náušnice, smaltovat, skládat větrníky a kytičky, vyrobily si taky létající útočné komety nebo jarní slepičky z květináčů.

V pátek 26. dubna celé mikulecké středisko vyrazilo do

Foto Lucie Dordová

Hodonína na koupaliště. Měli jsme ho totiž celé pro sebe! Přijelo opravdu hodně dětí z Lužic, Mikulčic a Prusánky, také jejich vedoucí, a dokonce i někteří starší skauti se svými ratolestmi. Chvilí se jen tak řádilo, chvilí jsme hráli hry, závodili, plavali. Zkrátka jsme si to pořádně užili a pořádně se vykoukali.

Určitě jste si také všimli, že práce na klubovně posledních několik měsíců velmi pokročily. Máme nová okna, takže už na nás netáhne, taky máme novou střechu a fasádu. Teď už jenom počkáme, až nám naroste tráva na zahradě a uděláme velký úklid, a naše klubovna bude jako nová. Děkujeme!

Nejvíce nás ale teď těší, že se blíží poslední oddílové schůzky, konec školy a hlavně tábor! Ten letos začíná 10. 7. a jako každý rok nás čeká krásných 17 dní uprostřed Vysočiny u Žďáru nad Sázavou. Tak nám jen přejte, aby vyšlo počasí.

Lucie Dordová

Lužičtí mužáci si Vás dovoluji pozvat na dvě tradiční prázdninové akce, které pořádají či spolupořádají, a to:

6.7. - **PŘEDHODOVÉ ZPÍVÁNÍ U CIMBÁLU**

31.8. - **PRKAČCUP** – 4. ročník závodu malotraktorů

Bude nám ctí a potěšením Vás na těchto akcích přivítat. Blíží podrobnosti budou aktuálně zveřejňovány obvyklým způsobem.

Deset let Muzejního spolku v Lužicích

Muzejní spolek v Lužicích byl založen v srpnu r. 2003. V době svého založení měl 18 členů, který postupně stoupl na současných 40 členů. Hlavním tehdejším cílem Muzejního spolku bylo zachování domu č. 117 v Lužicích, řečeném Starý kvartýr. Tento dům vykoupila obec od příbuzných posledních majitelů a byl určen k demolici. Vzhledem k tomu, že se jednalo o jeden z nejstarších původních domů v Lužicích, bylo vyvinuto velké úsilí k jeho záchraně. Starý kvartýr je dnes majetkem obce Lužice. Investice obce na koupi a rekonstrukci činily 2.020 000 Kč. Z toho 618 000 Kč bylo v roce 2008 z dotace LEADR Ministerstva pro místní rozvoj.

Budovu spravuje Muzejní spolek. Pořádají se v něm kromě výstav různé kulturní akce a jiné společenské události.

Na Starém kvartýru bylo od roku 2003 odpracováno dobrovolně a s nadšením několik tisíc hodin brigád, kterých se zúčastňovali členové a příznivci Muzejního spolku. V každém roce se konaly nejméně 4 výstavy na různá témata. Lužičtí občané ochotně zapůjčují různé exponáty a fotografie, také návštěvnost je velká, jak svědčí zápisy v návštěvní knize.

Vstupné na výstavy je dob-

Foto: J. Králová

rovolné. Tyto finanční obnosy spolu se členskými příspěvky jsou použity na drobné úpravy a údržbu Starého kvartýru, hygienické a čistící prostředky a na pořádání dalších akcí. Občerstvení při vernisážích zajišťují členky Muzejního spolku (každá něco připraví a přinese) bez finanční náhrady. Květiny na výzdobu věnuje zahradnictví p. Bilíka z Lužic. Některé výstavy doplňují také práce lužických i přespolních výtvarníků. Kromě těchto akcí byl pro zájemkyně uspořádán kurs ručních prací – patchwork, paličkování, před Vánoci se dělalo vizovické pečivo, zdobily perníky, háčkovaly ozdoby, proběhly ukázky vánočních dekorací, pořádají se různé besedy a setkání.

Při zahájení výstav na Starém kvartýru již vystupovali Lužičtí muži, Dětská cimbá-

lová muzika, žáci a učitelé ZUŠ v Lužicích, chrámový sbor, kapela Potkaní sezóna, Neoveská cimbálka, děti z Lužičanky i seniorky z Lužic. Všem bychom chtěli moc poděkovat, také našim příznivcům a těšíme se na další návštěvy Starého kvartýru. Zavzpomínejte s námi na výstavy a události, které se na Starém kvartýru konaly. V roce 2004 na lužické Vinobraní byl uspořádán Den otevřených dveří na Starém kvartýru a od roku 2005 to byly výstavy:

- Velikonoční inspirace
- Hodová výstava
- Řemesla
- Vánoční výstava betlémů a hraček

Rok 2006

- Praní prádla (zkoušeli jsme vařit mýdlo)
- Když si náš dědeček babič-

ku bral (všechno co se týká svatby)

- Až se zima zeptá (zavařování, konzervace ovoce a zeleniny)
- Mimořádná výstava v říjnu Co odvál čas (fotografie ze života v obci během 50 let)
- Vůně Vánoc a Dárky na poslední chvíli

Rok 2007

- Na pultu i pod pultem (co se kdysi prodávalo)
- Když si náš dědeček s babičkou hrál (hračky)
- Na vojnu mňa vzali (ukázka vojenské techniky z 1. a 2. sv. války)
- Když se nám rozsvítlo (zavedení elektřiny v Lužicích a výstava radiopřijímačů)

Rok 2008

Tento rok začal pro nás smutně. Hned na začátku roku zemřely dvě naše zakládající

členky – p. Milada Maradová a Marie Šenková. Koncem tohoto roku začala rekonstrukce Starého kvartýru.

- Když děti baví malování, nemusí se nudy bát (výtvarné práce)
- Krása včerejší i dnešní (ruční práce)
- Kovářství a vystěhovalectví

Rok 2009

- 8. května znovuotevření zrekonstruovaného kvartýru
- Půvab slováckých šátků a keramika
- Skleničko ty skleněná (vinohradnictví, sklo)
- Čas a betlémy (hodiny a betlémy)

Rok 2010

- Pruty a průtky, co z vás bude doplněná výstavou obrazů
- Očista dočista (o hygieně a praní prádla) doplněná výstavou obrazů
- Myslivost – společně s mysliveckým sdružením Velká Morava, doplněno enkaustikou
- Káva, čaj a romantika, doplněno porcelánovými panenkami

Rok 2011

- V lednu proběhlo na kvartýru natáčení ČT1 Povídání ze Starého kvartýru

- Na lužické věži zlatá baňa leží (co se našlo při opravě kostelní věže, sakrální předměty)
- Hudební nástroje (hudba a hudební nástroje)
- Když Cyrilka a Rozárka vozili jsme v kočárku – staré kočárky
- Seděla jsem v okénečku, šila jsem – šicí stroje, látky, nitě

Rok 2012

- Handicap jde stranou, když se snoubí pohoda a dobrá nálada (tvorba dětí s mentálním postižením)
- Toulky přírodou I a II (fotografie ornitologa a Fotografa přírody 2011 Oldřicha Mikulíci z Lužic)
- Libor Komosný, oděvní designér (modely mladého módního designéra z Lužic)

Rok 2013

- A čím to mám krouhat (vše o kuchyni a pomůckách našich babiček)
- Jsme tady už 10 let (10. výročí založení Muzejního spolku, seznámení s činností, ukázky nejzajímavějších předmětů z depozitáře)

*Za Muzejní spolek
Věra Kotásková*

MUZEJNÍ SPOLEK V LUŽICÍCH VÁS SRDEČNĚ ZVE
NA STARÝ KVARTÝR PROHLÉDNOUT SI VÝSTAVU

„Jsme tady už 10 let“ k 10. výročí Muzejního spolku

OTEVŘENO 7. A 8. ČERVENCE OD 14 DO 18.00 HOD.
A DÁLE O NEDĚLÍCH V ČERVENCI A SRPNU OD 14 DO 18 HOD.

Prošlapejte s námi letní Cestičky

Získejte zážitky i pedagogické vzdělání

Chcete se naučit organizovat akce, objevit své dosud skryté schopnosti a překonat sebe sama? Vyzkoušet, jaké je vést druhé? Otevřete oči, mysl i srdce a v druhé polovině července vykročte na prožitkový a vzdělávací kurz Cestičky pořádaný organizací Hnutí Brontosaurus. Zveme všechny nadšence ve věku od 17 do 28 let.

Cestičky jsou pro všechny, kteří chtějí umět skutečně pracovat s dětmi a mládeží. Pro každého, kdo se chce věnovat pořádání dobrovolnických akcí k ochraně přírody či péči o památky, ale i pro ty, kteří chtějí zkusit něco nového, překvapivého a neopakovatelného.

Nápad uspořádat vzdělávací kurz trochu jinak vznikl před třinácti lety. „Chtěli jsme mladým

lidem nabídnout možnost zažít to na vlastní kůži, ne jen při přednáškách. Snažíme se překonat hranice všednosti,“ říká organizátor Dalimil Toman. „Zároveň nás napadlo promíchat zážitkový program s kvalitním vzděláním pro volnočasové pedagogy,“ dodává. Vznikla tak pestrá programová směsice prolínající se dvanáctidenním životem na louce u Náměště nad Oslavou.

Loňská účastnice kurzu Jitka Ševčíková vzpomíná: „Okusila jsem zážitky, nasála tvůrčí atmosféru a přátelství. Cestičky jsou správná volba pro všechny, kteří pracují, nebo chtějí pracovat s dětmi a mládeží. Nejde však jen o to. Na své si přijdou ti, kdo chtějí zkusit něco nového, překvapivého a neopakovatelného.“ Z Cestiček si přivezla chuť využít vše, co se naučila. Proto začala pořádat vlastní dobrovolnické akce. „Vtáhlo mě to a nakoplo. Uspořádat vlastní akci nebylo těžké. Uvědomila jsem si, kolik toho díky kurzu umím,“ dodává Ševčíková.

To potvrzuje další absolvent kurzu Pavel Gal. „Otevřely se mi možnosti, které jsem si dříve neuměl představit. Cestičky byly konfrontací s mými sny. Zjistil jsem, že uskutečnění některých z nich vlastně nic nepřekáží,“ poznamenává.

Během necelých dvou týdnů prošlapejte tři cesty - linie

Foto: K. Filková

kurzu. První je cesta poznání svých schopností a mezí. Patří do ní fyzicky a psychicky náročné týmové hry i aktivity pro vlastní rozjímání. Prostřední cesta vede k neformálnímu vzdělávání. Osvojíte si třeba základy zdravotní výchovy, psychologie nebo pedagogiky. Poslední cesta umožňuje poznání no-

vých lidí a navazování přátelství. Tato cestička vás také přivede k zajímavým aktivitám jako je slaňování, tvorba přírodní keramiky, land art, fireshow a žonglování a mnoho dalších.

Letošní ročník se uskuteční 16. – 27. července. Účastníci si kromě osvědčení pro hlavní táborové vedoucí, akreditovaného ministerstvem školství, mohou odvézt i nová přátelství a neopakovatelné zážitky. Bližší informace naleznete na www.cesticky.cz.

K. Filková

Rozhovor

Když je koníčkem verbuňk

Folklor je krásnou zálibou mnoha našich občanů všech generací. O dnešní rozhovor jsem požádala nejúspěšnějšího lužického verbíře a Stárka Podluží Ing. Štěpána Hubačku.

1. Štěpáne, jste trojnásobným vítězem soutěže O stárkovské právo ve Tvrdonicích, trojnásobným vítězem soutěže „O nejlepšího tanečníka slováckého verbuňku“ na MFF ve Strážnici, držitel ocenění Foskar za rok 2002 v kategorii „Individuální taneční výkon roku“. Kdo vzbudil Váš zájem o verbuňk a máte nějaký vzor mezi verbíři?

K folkloru mne dovedli především moji rodiče. Už jako dítě jsem se občas zúčastňoval

lidových a církevních slavností v kroji, takže jsem to chápal jako přirozenou součást života naší dědiny. K verbuňku jsem se dostal po ukončení základní školy, ve svých 15 letech, kdy jsem se stal členem lužické chasy. Zájem o verbuňk, stejně jako i o další současné lidové tance našeho regionu, jsem měl tak nějak v sobě. Bral jsem to jako jednu z hlavních dovedností, které by měl každý podlužácký šohaj dobře ovládat. Chasa v Lužicích byla dobrou partou, takže my nováčci jsme do ní velmi rychle zapadli. V kolektivu byla vždycky dobrá zábava, ale dbalo se velmi i na to, abychom uměli alespoň základy místních tanců (vrtěná, hošíje, verbuňk, valčík, polka, třasák) a znali dobře alespoň několik desítek písní. Velmi rád vzpomínám na páteční večerní zpívání nebo nedělní taneční zkoušky.

Základy verbuňku mi dali především starší členové chasy a také Karel Čapka ml., trojnásobný Stárek Podluží. Ten spolu s Martinem Černým, rovněž Stárkem Podluží a vítězem strážnické soutěže ve verbuňku, a některými dalšími staršími šohaji z lužické chasy byli mými prvními vzory a učiteli. Hodně jsem se později naučil na hodech a jiných krojových zábavách, kdy jsem pozoroval přespolní šohaje při verbuňku. Z každé takové akce jsem se snažil odvézt si v paměti alespoň jednu zajímavou taneční „cifru“, kterou jsem si pak doma vyzkoušel a případně osvojil, pokud mi vyhovovala.

Později, když jsem se v 19 letech začal připravovat na svou první účast v soutěži „O stárkovské právo“, jsem se učil i z videozáznamů strážnické soutěže ve verbuňku z konce 80. let, kde jsem leccos načerpal také z umění Rudolfa Tučka, Jaroslava Martínka a dalších výrazných podlužáckých tanečníků.

Způsobem projevu mi však byli vzory i přední zkušení tanečníci z jiných slováckých regionů, např. Josef Bazala, Ladislav Jagoš – Jožíček nebo Ivan Marčík.

2. Jak vzpomínáte na soutěže ve Tvrdonicích?

Mám na ně krásné vzpomínky. V roce 1996 to bylo vůbec mé první sólové vystoupení a stála za ním spousta dřiny a příprav. To se podařilo zúročit jak ve Tvrdonicích, tak i na velké celoslovácké soutěži ve Strážnici, kterou jsem do té doby znal jen z videozáznamů. Vyjít poprvé na pódium před stovkami či tisícovkami diváků je pro každého jistě silný a těžko popsatelný zážitek. Zejména atmosféra soutěže ve Strážnici si mnohdy nezadá s atmosférou velkých sportovních zápolení. O to krásnější je pak pocit, když se vystoupení podaří a diváci je ocení potleskem třeba již během zpěvu či tance. Díky účasti v soutěžích jsem našel mnoho nových přátel a kamarádů jak mezi soupeři, tak i mezi mnoha dalšími osobnostmi slováckého folkloru.

Všechny tři ročníky Tvrdonic, kterých jsem se zúčastnil, jsem vrtěnou tancoval se svojí budoucí ženou, Radkou Kotáskovou, která pro mne byla velkou osobní i taneční oporou. Musím zároveň připomenout velkou zásluhu rodičů, bez jejichž všestranné podpory bych nikdy nedosáhl všeho toho, čeho se mi dosáhnout podařilo. Pořízení nákladného kroje, neustálé praní a žehlení krojových košil, občasné úlevy od domácích a polních prací, to vše není samozřejmost a jsem jim za to velmi vděčný.

3. Kdo byli Vaši největší soupeři?

V letech 1996 a 1997 Petr Halady ze Staré Břeclavi a Pavel Musil z Poštorné, později v roce 2001 František Juráš z Podivína, David Gajdoš z Břeclavi a rovněž tehdy začínající tanečníci Josef Létal z Hrušek nebo Stanislav Popela z Perné, dnes už legendy podlužáckého verbuňku.

Na úrovni strážnické (celoslovácké) soutě-

že pak především jména jako Erik Feldvabel, David Pavlíček, Hynek Chrenčík, Tomáš Machalínek nebo Štěpán Melichar.

4. S kým a jak dlouho jste se na soutěže připravoval?

S přípravou na mé první soutěžní vystoupení mi velmi pomohl především Martin Černý. Probíhala několik měsíců, kdy se mnou každý týden cvičil a dopilovával taneční a pěvecké dovednosti. Připravoval jsem se rovněž samostatně, jak v Lužicích na sokolovně, tak na vysokoškolských koležích v Brně, kde jsem toho času studoval. V neposlední řadě mi ve fyzické přípravě pomohla účast na zkouškách Slováckého krúžku v Brně, kde jsem navíc získal i širší rozhled nad písněmi, tanci a zvyky celého Slovákka. V dalších letech jsem se samozřejmě také připravoval, ale už s menší intenzitou, než první rok.

5. Co všechno musí zvládat nejlepší verbuři a Stárek Podluží?

Především výborně zpívat a tancovat. Přesvědčivě, ale přitom přirozeně a s pokorou. Zpěv a tanec není jen jakýsi soubor zvuků a pohybů, je to pohybem vyjádřený prožitek. Musí proto vycházet z nitra člověka, ze srdce. U verbuřku to platí dvojnásob a to je to hlavní, co dělá verbuřik verbuřkem – možnost projevit naplno své momentální duševní rozpoložení, vnitřní radost z tance, vnitřní oheň, charakter osobnosti. Známe tanečnický pokročilého věku, jejichž projev je stále strhující i přes vysoký věk a omezené tělesné možnosti, protože tancují srdcem.

Ve výběru písně i formě projevu se má tanečník držet svého regionu. Kroj, zpěv i tanec mají tvořit ucelenou jednotu, charakteristickou pro daný region, v našem případě Podluží. V pestrosti tanečních stylů spočívá nedoceněná krása – tak jako louka dělá krásnou množství pestrých květů, tak i slovácký verbuřik tvoří pestrá paleta různých místních stylů, a proto je povinností každého uvědomělého tanečníka ji poznat, zachovat a dále rozvíjet.

Stárkem Podluží je porotou vybrán ten, který získá nejlepší umístění ve všech třech tanečních kategoriích – hošiích, vrtěné i verbuřku. Dle mého názoru se s tímto titulem pojí i určitá morální odpovědnost podobně jako u jiných postů a ocenění – Stárek Podluží se stává osobností, která je pak po celý další rok hodně „vidět“, a proto by měl být příkladem nejen v těchto dovednostech, ale i svým charakterem.

6. Jste také držitelem ocenění, které má zkratku FOSKAR. Vysvětlete nám, to.

FOSKAR je zkratka pro „Folklorní Ocenění Sólistů, Kolektivů a Reprezentantů“. Jedná se o každoroční ocenění výrazných počinů v aktivním hudebním a tanečním folklóru a folklorismu v České republice. Ocenění se uděluje v několika kategoriích (zpěvák, sbor, muzika, úprava/skladba, individuální taneční

Fota z archivu Štěpána Hubačky

výkon, choreografie aj.) Do každé kategorie je každoročně navrženo několik kandidátů a o držiteli ocenění pak ve 2 kolech hlasuje na 150 osobností pohybujících se ve folkloru, např. zástupci folklorních souborů, muzik, etnologové, muzikologové, publicisté, atd.

7. Jak hodnotíte dnešní verbování šohajů?

Slovácký verbuřik prodělal za posledních 25 let velký rozvoj, zejména po stránce taneční techniky a pestrosti tanečních prvků. Velkou měrou k tomu kromě změny životního stylu obyvatel Slovácka přispěly i technické možnosti (videozáznamy atd.) a také taneční soutěže, jejichž cílem je především pomoci verbuřik zachovat a poskytnout možnosti dalšího rozvoje, což se jistě daří. Má to však i své

záporné stránky, zejména v nebezpečí stírání rozdílů mezi regionálními styly (nepoučený začínající tanečník má tendence osvojovat si „efektní“ cifry z jiných regionů) a také pomyslné „rozevírání nůžek“ mezi technicky vysokou úrovní úzké špičky účastníků v soutěžích a řadovými tanečníky v chasách, slováckých krúžcích a souborech. Je proto povinností těch zkušenějších předávat svoje umění dál co nejvíce do šířky, aby se verbuřik nestal jen záležitostí elit, ale zůstal nadále jaderným chlapeckým tancem pro všechny. Mám pocit, že na Podluží právě v masové rovině verbuřik po stránce kvality mírně upadá, protože dnešní doba nabízí mládeži velké množství zájmů, lákadel a přirozeně je pak vážných zájemců o verbuřik, kteří na sobě chtějí alespoň trochu pracovat, méně.

8. Verbuřik byl vyhlášen mistrovským dílem UNESCO a vy patříte k nejlepším verbuříkům. Podílíte se nějak na péči o toto naše kulturní dědictví?

Kromě občasné účasti na vystoupeních a místních tradičních příležitostech se snažím v rámci možností pomáhat formou zkoušek

nebo příležitostných seminářů mladým začínajícím tanečníkům a případně i těm pokročilejším v přípravách na sólová vystoupení či soutěže.

Jsem členem poroty tanečních soutěží na Tvrdonských národopisných slavnostech a rovněž členem poroty „Soutěže o nejlepšího tanečníka slováckého verbuřku“ na Mezinárodním folklorním festivalu ve Strážnici. Pracuji ve Sboru lektorů a znalců slováckého verbuřku, který byl ustaven jako garant zachování verbuřku poté, co v roce 2005 byl verbuřik prohlášen organizací UNESCO za součást nehmotného světového kulturního dědictví lidstva.

Štěpáne, jak vidím, verbuřik je tedy nejen Vaší krásnou zálibou a uměním, kterým děláte radost nejen sobě, ale také nám ostatním, ale také pořádným kusem zodpovědnosti a práce pro jeho udržení a rozvoj. Moc si toho vážím, přeji Vám hodně zdraví, spokojenosti a úspěchů.

Děkuji Vám za rozhovor.

Jana Ambrožová

Z HISTORIE

Vzpomínání – lužická chasa v letech 1952 – 1953

Hody, milé hody – už jsem dohodoval, čtyři noci doma nenocoval...

Určitě si tuto písničku zazpívali pře 60 lety chlápce z lužické chasy, kteří se nechali společně vyfotografovat právě na hody v roce 1953.

Bylo to však na hody martinské 11. listopadu. Ty byly tenkrát těmi hlavními. Trvaly také tři dny. Cyrilské se slavily jen jeden den a říkalo se jim salátové. Ke změně došlo až na návrh faráře Batky (r. 1971), který prosazoval názor, že hlavními by měly být cyrilské, když je věrozvěstům zasvěcen kostel. Až v roce 1981 si prosadila mládež u zdejších představitelů obce, že za hlavní a jediné budou považovány hody cyril-

ské a od zimních martinských bude upuštěno. Vedly k tomu i praktické důvody – letní počasí a prázdniny mládeže (viz str. 208)*. První hody pod „zeleným“ byly až v roce 1983.

V letech padesátých to neměla chasa lehké. Probíhala kolektivizace. V naší obci byl největší a nejzkušenější hospodář Josef Marada prohlášen za kulaka a byl mu znárodněn majetek. Zemědělci byli přesvědčováni a nuceni ke vstupování do JZD. Jejich děti sdílely pocity a starosti rodičů. Ze strany vedení obce KSČ byla chasa považována za reakční (viz str. 76)*. V roce 1952 shořel stoh slámy JZD. Zatčení byli mladí chlápce a také členové chasy Jaroslav Ko-

Antonín Příkazský, Jaroslav Černý, Josef Balůn, Jindřich Bílek, Jan Kuja, Ivoš Štalárek, Stanislav Příkazský, Ivan Vlašinský, Oldřich Ištvanek, František Šagát, Jaroslav Korvala, Josef Koneček, František Parák

neček (odsouzen k trestu 12 let) a Jan Ištvanek (trest 11let). Věznění byli v Jáchymově. Po roce 1990 byli rehabilitováni.

Snaha o úplné utlumení činnosti chasy se nepodařila a neuskutečnila. Zastáncem chasy, folkloru byl i prof. Lubomír Ličeník. Hody v roce 1953 se konaly. Stárky pro rok 1953 byli zvoleni na Štěpána 1952 Jan Kuja a František Kopriva.

Zašla jsem tedy za bývalým stárkem Jendou Kujou, který se letos dožívá ve zdraví 80 let, abych ověřila jména členů chasy na fotografii a zeptala se, na co si vzpomíná z té doby mládí – červenec, třaslavic a hlavně slováckých písniček. Vzpomínal – byli všichni kamarádi, rádi zpívali, hodně spolupracovali s mikulčickým Slováckým krúžkem. Nacvičovali s nimi i Cestu zarúbanů. Na kolách projeli všechny okolní dědiny, kde byly hody nebo oslavy, zábavy, byli také na slavnostech ve Tvrdonicích, Strážnici. Vypráví, že když byli jednou zajeti na hodech v Novém Poddvorově, tak při cifrování jeden z lužické chasy (S.H.) zakopl a spadl. Od té doby se prý říká části verbuňku „válaný“. Stárci zodpovídali za celý chod hodů – muziku, zvani

a vítání hostů a pokladnu. Museli finančně vyjít. Jinak by to museli doplatit ze svého. Vstupné se vybíralo od všech i od krojovaných. Žádný finanční příspěvek nebo dotace od nikoho nedostali. V úterý chodili od krojovaných vybírat po dědině. Dostávali však hlavně turkyň – kukuřici. Tu si vyloupali a prodali. Děvčata se převlékala za šohaje a šohaje za děvčata. Takové scénky, jako dělá chasa dnes, večer nedělali. Na chodníky vápnem nepsali – ani to nešlo – nebyly vydlážděné. Máju stavili ručně. Májky stavěli před 1. májem jen svým frajirkám, ne všem děvčatům, co chodily v kroji. Jendovy děti i vnuci chodili v kroji a byli členy Slováckého krúžku.

Stárkování Jendy i Franty dopadlo tenkrát dobře. Dozvuky však mělo. Jendovi nepovolili jít se vyučit automechanikem a musel jít do hornictví. Frantu pro špatný posudek z národního výboru (jeho matka odmítla vstup do JZD) vyloučili z poddůstojnické školy a přeřadili ho k radistům.

*(uvedené strany jsou z knihy „Lužice 1250 – 2000“, Kapitoly z dějin obce)

Miluše Koprivová

CESTOVÁNÍ

Mužácký výlet – a opět na vodě

Květen je nejen měsícem lásky a zamilovaných, ale také měsícem již tradičního výletu mužáků po našem zámavém a podnětném okolí. A nejnak tomu bylo i letos.

Po loňském úspěšném zvládnutí plavby po Baťově kanálu mezi Skalici a Petrovem jsme i letos pokračovali ve výletech na vodě. Původně jsme měli v plánu plavbu na raftech a kánoích po starém korytu Moravy z Vnorov do Rohatce. Vše bylo dopředu zajištěno a domluveno, nicméně tragické události z počátku května i aktuální stav toku (silný proud a zvýšený stav vody po deštích z předchozích dnů) nás vedly ke změně programu, byť vodě jsme zůstali věrní. Operativně jsme si zamluvili plavbu na lodi „Svatá Anna“, na níž se pohodlně vešlo všech 31 účastníků našeho výletu včetně žen a sedmi dětí. A byť ranní déšť a pohled na sobotní zamračenou oblohu 18. května nevzbuzoval příliš optimismu, vše se během dopoledne projasnilo a výlet nám, nejenom co se týče počasí, vyšel.

V 10.00 hod jsme vyjeli autobusem z Lužic do Hodonína, kde jsme museli v poklusu zvládnout zrychlený přesun k vlaku, jenž nás odvezl do Petrova. Tam jsme se pěšky přesunuli do přístavu na Baťově kanálu, a to právě v okamžiku, kdy z plavební komory vyplouvala naše loď. Je potěšitelné sledovat, jak se na mnoha místech, Petrov nevyjímaje, rozšiřuje, doplňuje a modernizuje turistická infrastruktura v okolí kanálu. Na lodi nás čekala dvoučlenná posádka, která nás celý den doprovázela, a také tekuté občerstvení, jež nám bylo po celou dobu plavby k dispozici. Nemálo tekutého občerstvení jsme si však vezli i z vlastních zásob, a to především pro případ ztroskotání. Rychle jsme se nalodili a vzápětí vypluli. Podle počtu lodí, které jsme na kanálu míjeli, se dalo usuzovat na zahájení turistické sezony i na to, že Baťův kanál má mezi vodáky a turisty stále lepší a lepší pověst a renomé.

Zatímco nám majitel lodi a kormidelník v jedné osobě dělal výklad o kanálu, došlo k přepadení pravidla jedním pirátem a jeho věrným papouškem jménem Žako. Jak

přiznal, dozvěděl se o vzácném tekutém nákladu, který je na lodi převážen a který chtěl získat. Prvotní šok z přepadení byl postupně všemi pasažéry překonán a především nejmladší účastníci plavby hýřili aktivitou. A tak nikoho nepřekvapilo, že podnikli výpad a protiútok, zmocnili se zbraní i papouška a loď osvobodili. Navíc prokázali dobré srdce a velkorysost vítězů a piráta ani nemučili, ani jej nesvrhli do chladných vod či nenechali na opuštěném ostrově, ale dovolili mu plout dále.

Děti byly z plavby nejvíce nadšené, hýřily aktivitou a nápady, obavy, že se budou na lodi 5 hodin nudit, se ani v nejmenším nenaplnily, byly zkrátka prima. Takže Aničko, Pavlíčko, Evičko, Adélko, Jardo, Karolíčko a Martine, díky a těšíme se s Vámi na další výlet.

Po překonání několika plavebních komor a křížení s řekou Moravou jsme dopluli do Vnorov, kde je jedna z křižovatek na toku. Zde jsme měli zajištěno občerstvení, děti absolvovaly pohádkovou stezku, zájemci si prohlédli „Galerii na vodě“ s vodáckými proprietami a už jsme zvedali kotvy k další plavbě. Ta vedla ještě zčásti po Baťově kanálu, v závěrečné fázi jsme pak pluli po samotné Moravě. Tok se rozšířil, proud zesílil, nálada byla i nadále výborná. Po vplutí do přístavu ve Veselí nad Moravou jsme se rozloučili s posádkou a přemístili k vlaku, který nás dovezl do Hodonína a následně jsme autobusem dojeli do Lužic. Kruh se uzavřel.

Večerní posezení na Lidáku jen dovršilo povedenou a příjemnou sobotu. Všem účastníkům výletu patří dík za dobrou a veselou mysl, respektování všech pokynů a doporučení, zkrátka za příjemné a přátelské chování a vystupování. A samozřejmě že došlo i na písničky a zpěv.

Věřím, že i naše další turisticky – naučné aktivity budou podobně zdařilé a pohodové. V hlavě se už rodí výlet na příští rok, který už nejspíše nebude vodácký, nicméně s rodinou Baťů může souviset.

S vodáckým AHÓÓÓÓJ

Za Lužické mužáky Tomáš Klásek

Naše cesta do Isdes

Na pozvání starosty obce Isdes pana Alaina Leboulanger jsme se vydali prvního května do Francie. Čekala nás dlouhá cesta, téměř 1300 km do hlavního města, do Paříže. Protože jsme chtěli přijet ještě za světla, vyjeli jsme brzy ráno, po krátkých zastávkách na protáhnutí, občerstvení, střídání řidičů jsme asi v půl osmé večer zastavili před hotelem nedaleko Eiffelovy věže. Cesta byla příjemná, za pomoci navigace jsme vše zvládli, i když pokynu: jedte do protisměru jsme nerozuměli, a tak jsme asi třikrát udělali malý okruh v centru Paříže, věděli jsme, že jsme asi padesát metrů od hotelu, jen jsme hledali tu správnou ulici, do protisměru se nám nechtělo a ve velmi rychlém provozu jsme nakonec tu naši navigaci tak nějak ovládli a podařilo se nám zaparkovat tam, kde jsme chtěli.

Byli jsme unaveni, u Eiffelovky jsme už byli, ale přesto jsme se šli k ní podívat. Na krásný zážitek na prvního máje, stát večer pod svítili a blikající Eiffelovkou, nezapomeneme.

Druhý den ráno jsme stáli pod Eiffelovkou znovu, tentokrát ve frontě, protože jsme se chtěli podívat na Paříž. Dlouhé fronty nás neodradily, jednu jsme vystáli. A pak po bezpečnostní kontrole, kde neprošel můj kapesní nůž, jsme stoupali po schodech, abychom spatřili to, co jsme chtěli. Procházka po Champs-Élysées a dalších místech byla také krásným zážitkem.

K večeru jsme nasedli do auta a odjeli jsme do Isdes. V Paříži jsme sice popojížděli asi hodinu, ale vše jsme zvládli a večer už jsme byli v Isdes. Po krásném přivítání s panem starostou a jeho manželkou jsme šli spát. V pátek dopoledne jsme si půjčili kola a projeli jsme Isdes křížem krážem, podívali se tak všude tam, kde jsme ještě nebyli.

V podvečer jsme se zúčastnili slavnosti, kde bylo panu Zdeňkovi Johanovi uděleno vyznamenání důstojníka Řádu akademických palem. Insignie mu slavnostně předala paní Marie Reynier, rektorka akademie Orléans-Tours. Slavnostnímu

Foto: Jana Ličeníková

předávání vyznamenání byla přítomna i paní velvyslankyně Marie Chatardová a další představitelé politického a společenského života. Jedno místo v první řadě, která byla určena pro čestné hosty, obsadila i moje manželka, která reprezentovala partnerskou obec Lužice. Zbývající část večera jsme měli možnost strávit s manželi Johanovými, jejich příbuznými a rodinnými přáteli na slavnostní večeři, na kterou nás pozval pan starosta.

Po velmi příjemném setkání s našimi přáteli v Isdes jsme v neděli ráno odjeli domů. Samozřejmě jsme se za volantem střídali, abychom zvládli včas přijet domů. Pracovní povinnosti nás čekaly. Cesta byla náročná. Především provoz na dálnici v Německu. Když jsem viděl, jak si moje žena jízdu za volantem užívá, jak ručička na tachometru je na sto šedesáti, ani jsem nedutal a ani nespál. Jen jsem čekal, kdy ji to přestane bavit a pustí mě znovu za volant. V noci jsme přijeli domů, šťastní a spokojeni, se spoustou krásných zážitků.

Lubomír Ličeník

SPORT

Zpráva k činnosti oddílu stolního tenisu Sokola Lužice k ukončení soutěžního ročníku podzim 2012 – jaro 2013

Dovolte mi seznámit Vás s činností hráčů oddílu stolního tenisu Sokola Lužice po skončení všech rozlosovovaných 22 kol v soutěžním ročníku podzim r. 2012 – jaro 2013. Patříme mezi ty kolektivy Sokola Lužice, které úspěšně reprezentují nejen Sokol Lužice, ale i obec Lužice, která nás finančně dle svých možností podporuje.

Oddíl se skládá ze tří družstev, kde jsou zapojeni i mladí hráči. Na soupisce oddílu je 18 hráčů, z toho pět v kategorii mládeže.

Zpravidla v tabulce při ukončení soutěže první postupuje a poslední sestupuje, záleží ale i na počtu sestupujících od extraligy po nejnižší soutěže dle krajů a okresů.

Družstvo A, které hraje Okresní ligu, skončilo na druhém místě. Má zajištěnou kvalifikaci do boje o postup do krajské soutěže, která proběhne v květnu. Poslední dva roky nám kvalifikace nevyšla, proto věříme, že na třetí pokus se již zadaří. Sestava mužstva: Nešpor Rostislav, Oláh Eduard, Vašek Štefan, Zelinka Pavel, nahr. : M. Komosný, M. Ondruš, M. Macůrek.

Družstvo B hraje Okresní přebor. Po skončení, to znamená po odehrání 22 kol, skončilo v tabulce na 8. místě z dvanácti družstev. Složení družstva: Macůrek Marek, Ondruš Milan, Komosný Miloslav, Konečný Miroslav, Hřebíček Miroslav. Zde je zapotřebí uvést, že M. Macůrka a M. Konečného jsme získali přestupem z Josefova.

Družstvo C hraje Okresní základ. Po skončení soutěže se umístilo na čtvrtém místě.

V posledním zápase se bohužel rozhodlo, že nepostoupilo. Složení družstva : sourozenci Natálka a Jakub Zelínkovi, Kudrna Jaromír, Parák František, Ráb Pavel. Dále jsou členy oddílu David Urc a Boček Jiří. Jako nadějný hráč se ukazoval Ingr Tomáš, který však nakonec dal přednost fotbalu.

V oddíle máme dva rozhodčí a dva trenéry.

Stolní tenis je sportovní činnost, která nepříliš hráčům finanční prostředky. Nemůžete zde uplatnit simulování, zdržování, jak to lze spatřit ve fotbale. O výsledku rozhoduje výkonnost, bojovnost a vůle se rvát do posledního míčku. O zvraty není nouze. Hráč, který je umístěn například o 30 míst v žebříčku výše než jeho protihráč, ho nesmí podcenit, musí bojovat až do konce.

Bohužel počet mladých hráčů se snižuje, základna oddílu stárne, počet okresních soutěží klesá. Pro podporu tohoto sportu byl ve spolupráci se základní školou v Lužicích uskutečněn turnaj žáků. Na základě tohoto turnaje navštěvují oddíl noví hráči Janečková Michaela, Fogtová Emilie, Boček Jiří a Urc David. Přejeme jim, aby překonali počáteční nástrahy a vytrvali.

Co říci na závěr? Přejeme všem hráčům oddílu stolního tenisu Sokola Lužice pevně zdraví, co nejvíce sportovních úspěchů, bojovnosti a vůle při zvládnutí stanovených cílů. Děkujeme vedení Sokola Lužice za umožnění provozovat naši činnost v prostorách Sokolovny a to zvláště při konání plesů. Dále děkujeme vedení obce Lužice za nemalou finanční podporu, bez níž by naše činnost nebyla možná. Podpořme dle svých schopností a možností činnost Sokola Lužice v dalším období.

S pozdravem Sportu Zdar
za odd. stolního tenisu Sokola Lužice
Hřebíček Miroslav

Kde lze získat informace, přehled o výsledcích, rozlosování a vše o činnosti stolního tenisu? Na vývěsce před budovou OÚ, dále na internetových stránkách www.stis.ping-pong.cz.

OKRESNÍ LIGA

1.	SKST Dubňany C	22	16	0	6	0	267:129	70
2.	TJ Sokol Lužice A	22	13	4	5	0	222:174	65
3.	SK Baník Ratiškovice A	22	12	6	4	0	222:174	64
4.	TJ Sokol Vracov C	22	12	4	6	0	207:189	62
5.	SKST Hodonín D	22	10	3	9	0	201:195	55
6.	TJ Sokol Hodonín A	22	10	1	11	0	207:189	53
7.	TJ Sokol Kyjov A	22	9	4	9	0	205:191	53
8.	SK Mogul Vacenovice A	22	8	6	8	0	191:205	52
9.	TJ Vlast Ježov A	22	7	6	9	0	183:2130	49
10.	TJ Sokol Čejč A	22	6	6	10	0	180:216	46
11.	SK Mogul Vacenovice B	22	4	4	14	0	165:231	38
12.	TJ Baník Mikulčice B	22	1	4	17	0	126:270	29

OKRESNÍ PŘEBOR

1.	TJ Slovan Hodonín D	22	17	0	5	0	235:161	73
2.	TJ Vlast Ježov B	22	14	2	8	0	218:178	64
3.	TJ Slavoj Rohatec B	22	13	3	6	0	226:170	64
4.	TJ Sokol Kyjov B	22	13	3	6	0	229:167	64
5.	SKST Čeložnice A	22	13	1	8	0	212:184	62
6.	TJ Sokol Vracov D	22	13	0	9	0	210:186	61
7.	Orel Vnorovy A	22	11	3	8	0	200:196	58
8.	TJ Sokol Lužice B	22	6	4	12	0	181:215	44
9.	TJ Baník Ratiškovice B	22	6	4	12	0	171:225	44
10.	TJ Sokol Čejč B	22	6	1	15	0	161:235	41
11.	TJ Sokol Vlkoš A	22	5	3	14	0	177:219	40
12.	TJ Sokol Bzenec A	22	3	2	17	0	156:240	33

OKRESNÍ ZÁKLAD

1.	SK Baník Ratiškovice C	20	1	1	3	0	225:135	69
2.	SKST Hodonín F	20	15	0	5	0	238:122	65
3.	TJ Sokol Veselí nad Moravou B	20	14	1	5	0	232:128	63
4.	TJ Sokol Lužice C	20	13	0	7	0	217:143	59
5.	TJ Sokol Hodonín C	20	12	1	7	0	219:141	57
6.	SKST Dubňany D	20	10	1	9	0	187:173	51
7.	TJ Sokol Čejč C	20	8	3	9	0	177:1183	48
8.	SK Mogul Vacenovice D	20	6	1	13	0	145:215	39
9.	SKST Čeložnice B	20	6	1	13	0	138:222	39
10.	TJ Jiskra Strážnice C	20	3	1	16	0	113:247	30
11.	TJ Slavoj Rohatec D	20	2	0	18	0	89:271	26

Sportovní den dětí

Jako každý rok i letos mohly děti oslavit svůj svátek v areálu TJ Baník. Počasí, které celý týden strašilo deštěm a bouřkami, se umoudřilo, a více než dvě stovky dětí si tak mohly užít pěkné dopoledne. Pořadatelé připravili již tradiční disciplíny a také nějaké novinky.

Poprvé se na dětský den přijela představit Československá obec legionářská, která rozbila svůj stan vedle sportovní haly a děti si mohly vyzkoušet střelbu ze vzduchovky a hod granátem. Některé se dokonce po zhlednutí své šikovnosti rozhodly, že být vojákem by bylo super. O kousek dál si mohly pod dohledem členů Sboru dobrovolných hasičů z Prušánek vyzkoušet, jak se hasí. I záchranáři přijeli se sanitkou představit svou práci.

Pro milovníky zvířat připravili chovatelé z Lužic výstavku drobného zvířectva. Ani milovníci

Foto: Jana Králová

psů nepřišli zkrátka a mohli na vlastní oči vidět výcvik bojových plemen.

Poté, co si kluci a holky zasportovali a byli odměněni cukrovinkami, vybrali si ceny u kola štěstí, užili si skákacího hradu a nafukovací skluzavky, přesunuli se k oblíbené disciplíně - hod šlehačkovým dortem. Dortíky napekly a darovaly

šikovné členky Klubu seniorů z Lužic. Jako terče byli pro letošek vybráni bývalý trenér přípravky a současný asistent trenéra mužů Roman Čihal a hráč z týmu mužů Jan Skoumal. K radosti všech dětí jim trefy šlehačkovými dortíky zpestřili ještě „kamarádi“ trenéři přípravy, když je ze zadu „zákeřně“ napadli kečupem a hořčicí.

Aby ani dětičky, ani rodiče netrpěli hladem a žízní, byly pro ně přichystány také pochoutky z grilu a míchané koktejly.

Přes počáteční obavy - hlavně z počasí - tak dětský den skončil, upřímně doufáme, spokojeností všech návštěvníků i pořadatelů, kteří už nyní přemýšlí, jak dětem vylepšit jejich slavnostní den v příštím roce.

Zorka

Foto: Jana Králová

POTŘETÍ NA MISTROVSTVÍ ČR VE FITNESS DĚTÍ

Dne 1. června jsme se již potřetí zúčastnili Mistrovství ČR ve fitness dětí, které se konalo v Brně.

Letos náš oddíl zastupovalo 16 dívek a jeden chlapec. Po příjezdu jsme se zaregistrovali, vylosovali si závodní čísla a mohli jsme se jít ličit, převlékat, rozvíčovat...

Poprvé se konalo mistrovství pouze ve fitness (dětí, juniorů, dorostenců, žen a mužů), takže bylo opravdu na co se dívat. (V minulých ročnících bylo fitness dětí spojeno s kulturistikou, což bylo pro děti velmi zdoluhavé a únavné).

V semifinále bylo celkem 26 dívek a 4 chlapci. Nejdříve děti předvedly své závodní sestavy, které by měly obsahovat vyvážený počet gymnastických cviků, silových a flexibilních prvků propojených tancem. Důležitá je také choreografie, výběr hudby, oblečení a v neposlední řadě určité charisma a herecký výraz.

Bohužel byly dívky rozděleny jen do dvou věkových skupin (do 10let, nad 10 let), čímž vznikaly větší, občas těžce srovnatelné rozdíly mezi jednotlivými závodnicemi.

Po předvedení sestav následovalo pózování - předvedení čtvrtobratů v plavkách pro zhodnocení symetrie těla a svalového vybavení. A pak už jsme jen čekali s obavami

na výsledky, abychom zjistili, kdo postupuje do finále a kdo se bohužel neprobojoval mezi šest nejlepších.

Do finále postoupili:

V kategorii do 10 let
Veronika Pekařová
Iva Bučková
Hana Holišová

V kategorii nad 10 let
Natálie Dvořáková
Lucie Dulovcová
Kateřina Knápková

Chlapci
Martin Maršálek

Ve finále se vše opakovalo, opět se předváděly sestavy i pózování. A potom už následovalo vyhlášení vítězů

V kateg. do 10 let nás bohužel minula medailová umístění, ale o to více překvapily naše nové závodnice.

4. místo Veronika Pekařová (9 let),
5. místo Iva Bučková (7 let)
6. místo Hana Holišová (9 let).
V kateg. nad 10 let
3.místo Natálie Dvořáková
4.místo Lucie Dulovcová
6.místo Kateřina Knápková
Chlapci
3. místo Martin Maršálek

Přes to, že jsme letos nevybojovali tolik cenných umístění jako vloni, jsem ráda, že se fitness dětí rozrůstá, pomalu se přidávají i další oddíly (Jihlava, Havířov, Zlосyně u Prahy) a tím máme stále větší motivaci pracovat na sobě a zlepšovat se.

Foto: K. Knápková

S velkou radostí musím také oznámit, že i letos byla jedna z nás nominována na Mistrovství světa do Srbska, a to Hanička Holišová, která bude reprezentovat ČR v kategorii 8-9 let. Držme jí, prosím pěsti, ať se jí podaří dosáhnout co nejlepšího výsledku.

Děkuji moc rodičům za velkou podporu, p. Bučkové za šití kostýmů, p. Maršálkové za napečení krásných perníčků pro děti, lužickým sokolům a p. Zdeně Veselé za pronájem tělocvičny.

Kateřina Knápková

společenská kronika

Jubilanti - duben - červen

Ludevit Stibůrek	80 let	
Anežka Zimková	92 let	
ak. mal. Jaroslav Pecka	85 let	
Oldřich Slížek	97 let	Nejstarší občan Lužic

„Mládi je nejen v letech, ale hlavně v myšlenkách.“ Francis Bacon
Proto přejeme spoustu optimismu do dalších spokojených let. Blahopřejeme

Zlatá svatba - červen

Marie Bayová a Karel Bay

Našli jste jeden druhého a pocítili štěstí, které přichází, když dva životy spojí láska. Přejeme Vám, ať se nic z těchto krásných chvil nevytratí. Gratulujeme k tak krásnému výročí, jakým je zlatá svatba.

OKÉNKO JOŽI TREFY

Tož dnes má skoro každý psa. Nic proti tomu, pes je kolikrát věrnější a přítulnější než člověk. Ale problém sú páníčci. Chodíjí si s pejskama na procházku, říkajíí temu venčení, ale pes po sobě zanechává ne-žádúci „navštivenky“, keré mosí nekdo ukludit. Ale málokdy je to páníček. Zrovna kolem našeho chodívala taková pohledná nastrojená slečinka s pejskem jak menší tela a ten měl ve zvyku udělat svou potřebu zrovna na chodníku. Slečinka v klidu počkala, až bude hotový a šli dál. Moja stará, tetka Běťka, zrovna hleděla z okna, když sa to stalo. Pěkně sa tam vyložila,

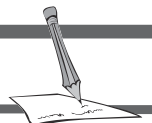
aby ju bylo vidět a na celú ulicu zahalekala: „Ná, slečinko, kdo myslíte, že to.... bude po vás uklúzat?“ Slečinka dělala, že sa jí to netýká, pes zrovna tak, a kdo sa moc ptá, moc sa doví. Ukludit to stejně šla moja stará. Ale tú slečinku ze psem sem už u našeho neviděl, možná změnili trasu.

Ludé mají různých koníčků, nekdo zbírá známky, nekdo má pěknú zahrádku před domem, jiný zas psa a vůbec mu nevadí, že znečišťuje chodníky a hrabe v zahrádkách (ten pes). Kdo chce chovat psa, měl by mět dobrý plot, aby mu neběhal po celej dědině, a když s ním

chce chodit na procházku, tak ho má mět na vodítku a uklúzat po něm „vizitky“. Po dědině sú odpadkové koše na psi extrementy a sáčky si može každý vyzdvihnút na radnici, a to zadarmo. Ale ten úklid by neměl vypadat tak, že páníček dá bobeček do sáčku a hodí ho do nejbližší zahrádky. To sem už také viděl. Nebo nechá svojého miláčka udělat potřebu zrovna před brankú a samozřej-mě to tam nechá. Potem není divu, že „nepsíčkaři“ hledíjí na „psíčkaři“ nerudně. Ale stačí trocha ohleduplnosti a všeci budú spokojení.

Váš Joža Trefa

Napsali nám...

PODCHOD U VLAKOVÉHO NÁDRAŽÍ SE ROZJASNIL

V souvislosti s přípravou na oslavu 1150. výročí příchodu Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu bylo v Mikulčicích, Lužicích i dalších obcích provedeno mnoho oprav, úprav a zkrášlovacích akcí. Jednou z nich byla i úprava podchodu u vlakového nádraží. Nepatřím k jeho pravidelným a častým uživatelům, nicméně i při jeho občasném využití na člověka dýchla vulgarita a sprostota různých nápisů, obrázků a rádoby vtipných vzkazů. Jeho šed', temnota i zápach svědčily o mnohém.

Jaké bylo mé potěšení, když jsem se v neděli 25. května t.r. prošel barevným, nápaditým a živým prostorem, ve kterém zářily pestré barvy, výtvarné kreace a veselost. Fotografie, které si je možno z této akce

Foto: Pavlína Martinů

prohlédnout na webu svědčí o zaujetí, invenci a fantazii všech, kteří se na této úpravě podíleli, především mládeže, malých dětí a jejich rodičů.

Jako člověk konzervativního ražení bych mohl mít k některým

detailům připomínky či výhrady, nicméně celková proměna doposud nevábneho prostoru je tak výrazná a zřejmá, že převládá všechny případné námitky či nedostatky.

Patří se proto poděkovat všem, kteří se o tuto proměnu zasloužili. Je jen na každém z nás, jak dlouho si tento prostor onu barevnost, veselost a mladickou hravost udrží.

A všem těm, kteří začnou pod rouškou anonymity stěny podchodu dříve nebo později opět zaplňovat svými vulgárními obrázky a vzkazy s pocitem své důležitosti a výjimečnosti, bych rád vzkázal, že jsou, budou-li věci nazývat pravými jmény, hlupáky a negramoty, nevážícími si práce a úsilí druhých.

Tomáš Klásek

Foto: Pavlína Martinů

VYCHÁZÍ AMERIKÁN Z LUŽIC

V Lužicích jsem byl snad – a na dlouho i naposled – poprvé někdy v roce 2000, kdy jsem vydal knihu slavné cestovatelské dvojice Jiřího Hanzelky a Miroslava Zikmunda Velké vody Iguazú (Carpe diem, Brumovice 2000). V ní totiž byla i kapitola o krajanech v Argentině a ten největší příběh patřil v kapitole Gringo na všechno doplatí vašemu rodákovi Štěpánovi Příkazskému. A protože jsem byl první, kdo po dlouhých letech mlčení zaviněných komunistickým režimem vydal knihu kdysi veleznámé značce H+Z, myslel jsem si, že to ocení i v Lužicích. Vydal jsem se tedy na obecní úřad, aby vydání knihy zde vyhlásili. Zdali se tak stalo, nevím, ale dost možná, že pár kousků (tak možná na prstech jedné ruky) titulu jsem prodal. Mimochodem kniha je stále na trhu a lze ji sehnat dotazem v knihkupectví v Hodoníně. To říkám pro ty, kdo si po zhlédnutí DVD s Miroslavem Zikmundem budou chtít přečíst, o čem je na nosiči řeč.

Uplýnulo třináct let a přijel jsem do Lužic znovu, tentokrát pátrat do ulic a na hřbitov. Proč zrovna tam? Protože jsem s Lužičany prožil pět let, aniž by oni o tom měli tušení. Byl jsem nad stránkami právě vycházející knihy x-krát v Lužicích na hodech (fyzicky nikdy), poznal jsem jednu hospodu, druhou hospodu, mnohokrát jsem prošel z obce do Hodonína a zpět... Samozřejmě obrazně, a to prostřednictvím rukopisu, jehož zpracování bylo jedním z nejtěžších v mém editorském životě (naklada-

telství dosud vydalo přes 200 titulů). Přinesla mi ho na stůl známost právě s Miroslavem Zikmundem. Od momentu, kdy jsem v roce 1997 jel po jejich stopách Afrikou, se docela pravidelně setkáváme. Cestovatel věděl o rukopise, v němž jeho letitý přítel, kterého právě poznali s Jiřím Hanzelkou v Argentině, popsal půlstoletí svého života. A nabídl mi ho ke zpracování.

Od roku 1902 (a Příkazský začíná vyprávět ještě o něco dříve, než se v tomto roce narodil) do roku 1929 se pohybujeme v čertě jen a jen v Lužicích a okolí. Mám za to, že je tu velmi plasticky popsán tehdejší život, strasti a zábavy, zvyky – a čte se to jedním dechem. Je tu totiž i zloba, nenávisť a hlavně láska. O Příkazském H+Z napsali, že odešel do Argentiny kvůli jednomu děvčeti... Povypověřím jim tehdy svůj příběh jinak, než jak ho později vylíčil ve svém rukopise. Tady se dovídáme

jiný důvod odchodu, než jaký se traduje. Jaký neprozradím, zájemce nechť si přečte výše zmiňovanou kapitolu a srovná si ji sám s nyní vycházejícím textem. Kdo se zajímá o Lužice, historii, osudy lidí žijících před námi (a nemusí se prioritně zajímat o jednu z nejzajímavějších osobností Slovácka) a nelehký život vystěhovalců v Argentině, Ameríkána z Lužic by neměl minout. Tečkou Příkazského vyprávění je návrat do vlasti v roce 1950. Ovšem o jeho osudu se dovídáme dále, a to na zcela unikátním dovětku, jímž je přiložené DVD se 40-minutovým povídáním 91-letého (dnes ovšem ještě o tři roky staršího – záznam byl natočen v roce 2010) ing. Miroslava Zikmunda. Téma? Štefin Příkazský! A že tato žijící cestovatelská legenda umí vyprávět!

A našel jsem něco v Lužicích teď při návštěvě 2013? Našel. O tom se lze dočíst v knižním doslovu. A zůstala navíc jedna záhada, kterou by mi snad při besedě v místní lidové knihovně, pokud se někdy uskuteční, mohl někdo objasnit...

Michal Huvar
nakladatelství, vydavatelství
a filmová společnost Carpe diem

Štěpán Příkazský / Ameríkán z Lužic
208 s. + 16 s. čb příloh + DVD, vázaná
kniha, cena 299 Kč

Knihu bude možné předběžně zakoupit na obecním úřadě od 15. 6. 2013. V knihkupectví se objeví až v září letošního roku.

NOEL

!!! UKONČENÍ ANALOGOVÉHO TV VYSÍLÁNÍ !!!

Vzhledem k narůstajícím požadavkům na zvýšení počtu digitálních TV programů v nabídkách TKR a zastaralým analogovým technologiím k 30. 6. 2013 ukončeno vysílání:

1./ **ZÁKLADNÍ DIGITÁLNÍ/ANALOGOVÁ NABÍDKA**
možnost přechodu na ZÁKLADNÍ DVB-C NABÍDKU
s větším počtem programů

2./ **HBO, HBO2, HBO COMEDY ANALOGOVÁ NABÍDKA**
možnost přechodu na DVB-C NABÍDKU HBO, HBOHD, HBO2,
HBO COMEDY, CINEMAX, CINEMAX2

**V PŘÍPADĚ, ŽE SE ROZHODNETE PRO PŘECHOD NA VYŠŠÍ VARIANTU
DIGITÁLNÍ NABÍDKY OZNAMTE TO PROSÍM CO MOŽNÁ NEJDŘÍVE
NAŠIM OPERÁTORŮM.**

Více informací získáte na telefonních číslech:
+420 518 359 635, +420 607 866 813
e-mail: info@noel.cz nebo www.noel.cz.

- VÝROBA A DOPRAVA BETONOVÉ SMĚSI
- DOPRAVA A ZEMNÍ PRÁCE
- OBČANSKÉ STAVBY
- RODINNÉ DOMY NA KLÍČ
- PRŮMYSLOVÉ STAVBY
- ZATEPLOVÁNÍ BUDOV
- PŮJČOVNA LEŠENÍ A BEDNĚNÍ
- DEMOLICE A RECYKLACE

STAVEBNÍ
FIRMA PLUS s.r.o.
DODAVATELSKÁ ČINNOST STAVEBNÍ, PORADENSTVÍ,
STAVBY NA KLÍČ, OBCHODNÍ ČINNOST

Sídlo firmy:
Měšťanská 109, 695 01 Hodonín
www.firmaplus.cz • firmaplus@firmaplus.cz
tel: 518 340 763 • fax: 518 321 031
mobil: 732 560 043

Zpravodaj Obecního úřadu Lužice vychází 4x ročně.

Řídí redakční rada: Mgr. Jana Ambrožová, Miroslava Ištvánková, Mgr. Jana Líčeníková,
Míluška Kopřivová, Věra Kotásková, Denisa Šimíková, Ing. Jaroslav Kreml, Mgr. Lenka Kučí
Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů.

Grafická úprava a tisk: Tiskárna Lelka Dolní Bojanovice

Povoleno OkÚ Hodonín, registrační číslo vydané Ministerstvem kultury ČR – MK ČR E 12422,
náklad 1200ks.

obec@luziceuhodonina.cz • www.luziceuhodonina.cz

**Štafeta
kolečkové brusle**

VÝLET SE STAROSTOU

Foto na této straně: Mgr. Jana Líčeníková

Sportovní den dětí

**Chcete finančně přispět na Lužický zpravodaj?
Zde je místo na Vaše logo či jméno.**

Foto: Jana Králová

Na vydání tohoto čísla přispěli:

